

Karawanken Bote

Uprava Klagenfurt, Postfach 115 / Uredništvo v Klagenfurtu / Naročnina (se plača naprej) mesečno z dostavo na dom RM 1,— (vključno RM 0,20 za donosale) / Odjavo naročbe tega lista za prihodnji mesec sprejme uprava samo pisмено in le do 25. tekočega meseca / Oglasi RM 0,06 za milimeter stolpec

Štev. 16.

Krainburg, 24. februarja 1943.

Leto 3.

Podmornice napadajo kljub najhujšim viharjem

Zopet 103.000 brt potopljenih

Petnajst ladij in sedem drugih enot iz težko zavarovanega konvoja potopljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 22. februarja objavilo sledeče posebno poročilo:

Kljub najhujšim viharjem in neprozornemu vremenu so nemške podmornice nadaljevale boj proti sovražni plovbi in potopile v Atlantiku ter pred severnoafriškimi sredozemskimi pristanišči iz močno zavarovanih konvojev 15 ladij s 103.000 brt, eno korveto, en spremni čoln, en predstražni čoln in štiri prevozne jadralnice. Neka druga tovorna ladja je bila torpedirana.

Nadalje je Oberkommando der Wehrmacht v ponedeljek objavilo:

Sovražnikove napade proti severni fronti kubanskega mostišča so nemške in romunske čete razbile. Sovražnika smo v nasprotnem napadu vrgli nazaj, pri čemur je imel visoke krvave zgube. V ozemlju ob Doncu in severozahodno od tod so Sovjeti poleg številnih krajevnih napadov z združenimi močmi na več mestih poskušali predreti našo obrambno fronto. Bili so po težkih bojih odbiti in so imeli velike zgube.

Sovražne skupine, ki so v dolgem zamahu med Doncem in Dnjeprom poskušale zajeti in odrezati zveze z našo fronto na ozemlju ob Doncu, so čete nemške vojske in Waffen-SS zagrabile v boku in hrbtu in jih razbile. V tem odseku so bojna letala in letala za boj iz bližine onesposobila za boj 25 sovražnih oklopnjakov, uničila več težkih topov in številna orodja. Sovražnik je imel tukaj posebno visoke krvave zgube.

V prostoru zahodno in severozahodno od Harkova je sovražnik tudi včeraj brez uspeha napadel naše položaje.

Močni sovražni napadi južno in severovzhodno od Orla so bili v silnih bojih in ob gostem snežnem metežu odbiti. Neka nemška bojna skupina je v nasprotnem napadu

uničila maso neke sovjetske smučarske brigade.

Na severnem delu vzhodne fronte so se včeraj vršili le boji krajevnega pomena. Pri nekem lastnem napadnem podvzetju je sovražnik poleg številnih mrtvih zgubil tudi več stotin ujetnikov, dvanajst oklopnjakov in večje število orožja.

Zračno orožje je izkoristilo izboljšanje vremena za letenje in z močnimi odredi poslovalo v boje na tleh.

Na severni fronti so nemški lovci tekom včerajšnjega dne sestrelili 31 sovjetskih letal. Mi pogrešamo dve lastni letali.

774 oklopnjakov v 10 dneh uničenih

Mestoma popušča pritisk radi odjuge in težkih zbug

Oberkommando der Wehrmacht je dne 21. februarja objavilo:

Zaradi južnega vremena, ki je nastopilo še na drugih odsekih vzhodne fronte in zaradi težkih zbug, ki so jih Sovjeti utrpli v dosedanjih bojih zimske bitke, je včeraj mestoma popustil sovražnikov pritisk. Na ozemlju ob spodnjem Kubanu so bili brez uspeha krajevni napadi Sovjetov.

Na fronti med Azovskim morjem in prostorom južno od Orla so se izjalovili številni sovražni napadi. Odstrelili smo 61 oklopnjakov, od teh 34 samo pri obrambi nekega močnega sunka, pri katerem je sovražnik vrhu tega utrpel visoke krvave zgube. Več napadov nemških odredov je v tem odseku krajevno uspelo. zračno orožje je z močnimi silami podpiralo čete vojske in prizadelo uničujoče udarce sovražnim vozilom, oklopnjakom in zbranim četam. Bojna letala so z vidnim uspehom bombardirala železniške cilje v ozadju sovražnika.

Pristaniško ozemlje v Murmansku in važne točke za iztovarjanje ob murmanskim železnici so bila ponovno z dobrim uspehom bombardirana.

V Tuneziji smo nadaljevali napade in vzhodno od Tebese uničujoče porazili močne dele neke divizije angleških oklopnjakov. Strmoglavci so razkropili sovražnikove naređ stoječe oklopnjake. Nočni napad na Tobruk je povzročil v pristanišču in v mestu velika razdejanja.

Britanska letala so v minuli noči odvrгла razstrelne in zažigalne bombe na nekaj krajev v severnonemškem obrežnem ozemlju.

Posamezne sovražne napade v prostoru pri Rshvu smo zavrnili deloma s protisunk.

V severnem delu vzhodne fronte je sovražnik napadel na nekaterih mestih jugovzhodno od Ilmenskega jezera. Bil je odbit in imel je visoke zbuge. Južno od Ladoškega jezera in pred Leningradom sovražnik ni nadaljeval svojih napadov. Dva lastna napadna podvzvetja smo uspešno nadaljevali kljub trdovratnemu sovražnemu odporu in pri tem uničili 12 oklopnjakov. Protiletalsko topništvo zračnega orožja se je med veliko obrambno bitko posebno odlikovalo na vseh žariščih vzhodne fronte.

Nek oddelek lovskih zračnih letal, ki ga vodi Oberstleutnant Trautloff, je dosegel svoj 4000. odstrel. Na kandalaski fronti je nemškim in finskim četam uspelo obkoliti in ugonobiti neko sovjetsko enoto smučarjev.

V času od 11. do 20. februarja so odredi vojske na vzhodni fronti uničili, uplenili ali z zadetki onesposobili za premikanje 774 sovjetskih oklopnjakov.

Na jugozapadni tunezijski fronti se premikajo boji naprej. Protisunek, ki ga je sovražnik izvršil s pomočjo oklopnjakov, je bil odbit. Zračno orožje je uspešno napadlo položaje motoriziranih britanskih čet in protiletalskega topništva.

Pri napadu na severozapadno nemško ozemlje dne 19. februarja je mornariško protiletalsko topništvo — kakor je bilo naknadno ugotovljeno — sestrelilo dve nadaljnji letali, tako da znaša celokupna sovražnikova zbuga pri tem napadu 13 letal.

Konjiška skupina pred uničbo

Strateško važne točke v Tuneziji zasedene

Oberkommando der Wehrmacht je dne 20. februarja objavilo:

Ob trajajoči odjugi je prišlo v kubanskem mostišču le do krajevnih sovražnih napadov, ki so povsod spodleteli. Med Azovskim morjem in prostorom južno od Orla še trajajo težki obrambni boji. Nasprotni napadi odsekov nemške pehote in oklopnjakov so na več frontnih odsekih vrgli nazaj, sovražne sile, ki so drle naprej. Pri tem je bilo uničenih 32 oklopnjakov. Na ozemlju ob Doncu obkoljena sovražna konjiška skupina je stisnjena na najožji prostor in bo kmalu ugonobljena.

V severnem odseku vzhodne fronte so se ob odporu nemških čet zrušili ponovni, po topništvu in oklopnjaki podprti napadi. Močni odredi zračnega orožja so se dnevi in ponoči v dobrim uspehom bojevali s sovražnikovimi napadnimi skupinami in oskrbovalnimi oddelki. Nemški lovci so sestrelili samo nad severnim delom bojišča 38 sovražnih letal.

V hudih obrambnih bojih v ozemlju ob Doncu se je posebno odlikoval XXXXVIII. zbor oklopnjakov, ki ga vzorno vodi General der Panzertruppen pl. Knobelsdorff. V odlični meri je bila pri razbitju napadov sovražnih oklopnjakov udeležena 15. divizija protiletalskega topništva.

Na severnoameriški fronti so potekali boji, kakor je bilo pričakovati. V teku dosedanjih bojev smo pripeljali skoro 3000 ujetnikov, množstveno Amerikancev, in uni-

čili ali uplenili 169 oklopnjakov, 95 oklopnih izvidnic, 36 avtomatičnih lafet in 60 drugih topov ter številne avtomobile.

Britanski bombniki so v pretekli noči, ne da bi imeli kak vojaški uspeh, napadli nekaj krajev v Severozapadni in Zapadni Nemčiji, med njimi zopet Wilhelmshaven. Prebivalstvo je imelo majhne zbuge. Po obrambi lovcev in protiletalskega topništva je bilo sestreljenih 11 sovražnih bojnih letal.

Angleški hrup za sovjetsko armado

Angleške cerkve v službi morilcev duhovnikov in skrunilcev cerkva

Berlin, 23. februarja. V Londonu prirejene slovesnosti za 25. letnico sovjetske armade dajejo angleškemu časopisju povod, da se kopljejo v navdušenju nad boljševiškim zaveznikom. »Observer«, »Sunday Times« in »Sunday Dispatch« tekmujejo s slavonspevi nad boljševiškiimi krvnimi žrtvami in poudarjajo pri tem, da je Moskva velik zaveznik, t. j., da smatrajo iz pluto-kritičnega stališča njene storitve za izredno koristne.

Nedvoumno pa zavzemajo višek ljubkovanja voditelji angleških cerkev. Knezoškof iz Canterburyja Dr. Temple, moderator reformiranih cerkev Sant Shottlands in moderator svobodnih cerkva so izdali skupno poziv, v katerem se med drugim glasi:

»Naravno in prav je, da izrazi angleški narod svoje spoštovanje sovjetskemu zavezniku. Angleški kristjani bodo molili za sovjetski narod in sovjetske kristjane. Prosimo prav posebno za Unijo socialističnih republik, za sovjetsko cerkev, za celokupno sovjetsko narodno in njegovo armado.«

Poklon pred boljševiškiimi masnimi morilci ima dostojno nasprotje v izjavi nekega pravoslavne nadškofa iz Damaska, ki se oglaš v poročevalski službi v Beirutu o pravem času s sledečim priznanjem. »Smatram rdečo armado za armado osvoboditve sveta in po-

sebno osvoboditve Armenije. Vidim v Stalinu velikega očeta krščanskega sveta. Sovjetska zmaga je zmaga pravičnosti. Če je v nebesih moč, ki jo nazivamo Boga, potem je ta moč utelešena na zemlji v Rdeči armadi, armadi, za katero sem pripravljen, da v okviru svojih možnosti materialno in moralno pomagam. S tem, da služim Rdeči armadi, sem prepričan, da služim stvari pravičnosti.«

Knezoškof Canterburyja bo posnil od nevoščljivosti, ko bo videl ta izliv svojega stanovskega brata v Damasku. Boljševiški morilci duhovnikov in skrunilci cerkva se bodo pa smejali v pest. Knezoškof Damaska označuje službo za Rdečo armado za stvar pravičnosti. Lenin je izjavil v svoji knjigi »Naslednje naloge Sovjetov« dobesedno: Gospodstvo Sovjetov ne poznati pravičnosti. To gospodstvo temelji na tlačenju in uničenju vsake osebnostne volje. Odveč sta izjavi knezoškofa Canterburyja in njegovega somišljenika o boljševizmu. Leninovo izpričanje je povsem zadostno.

Kako na stečaj so odprli vrata Angleži v svojem imperiju boljševškemu vplivu, kažejo jasno poročila o svečanostih za 25-letnico Rdeče armade. V Palestini in Libanonu, kjer so že urejena prava sovjetska agitacijska središča za Bližnji Vzhod, so bile prirejene parade in slične prireditve. Angleški višji komisar v Jeruzalemu Mac Michael ni zamudil prilike, da je ime nagovor. Angliji poslušni dostojanstveniki na Libanonu so sledili njegovemu vzgledu, da so svečano praznovali 25. letnico Rdeče armade. Z drugimi besedami: Mogotci v Angliji in USA skrbijo za to, da so izročeni njihovi podaniki boljševškemu vplivu. Hrup za sovjetsko armado je dal za to dobrodošel povod.

Leningrad upostošeno mesto

Zeneva, 23. februarja. Moskovski dopisnik »Timesa« piše o položaju v Leningradu, da je mesto skoro neprestano pod težkim sovražnim topniškim ognjem, tako da uporabljajo prebivalstvo gotove ceste in trge samo ob življenjski nevarnosti. Tudi zračno orožje zelo napada Leningrad. Zelo pogosto se mu posreči, da predre vse zapore in meče bombe na mesto. Ostra zima je tudi pustila svoje sledove. Če danes pridemo v Leningrad, smo začudeni, da ne dobimo več prejšnjih predmetov, ta so namreč popolnoma porušena, da pri tem dobljeni les pridobivajo za kurjavo. Tudi se ne moremo ubraniti vtisa, da je postal Leningrad upostošeno mesto. Od štirih milijonov prebivalcev, kot jih je bilo v normalnih časih, in milijonov beguncev, ki so bežali pred nemškim prodiranjem, jih veliko ni več. En del so jih evakuirali, stotisoči so pa pomrli radi lakote in mraza.

Potopitev bolniške ladje »Graz«

Berlin, 23. februarja. Na Sredozemskem morju plovejo od začetka afriškega vojskovanja bolniške ladje osovine med afriškimi, italijanskimi in grškimi lukami. Te ladje so pod zaščito ženevske konvencije. Odkar smo se izkrcali v Tunisu plovejo take ladje tudi v tuniška pristanišča. Dne 3. decembra 1942 je odpula bolniška ladja »Graz« iz neke italijanske luke, da pripelje ranjence iz Bizerte. Afriško obalo so zagledali 5. decembra 1942 zgodaj zjutraj. Bolniška ladja je plula popolnoma razsvetljena in z razsvetljenimi znaki Rdečega križa. Ob 6.15 uri se je zgodila podvodna detonacija, prednji del ladje se je zaril v vodo in kratko nato se je ladja potopila. Italijanski stražni čolni so rešili 17 nemških bolničarjev-vojakov in 11 mož grške civilne posadke. 13 nemških vojakov, en italijanski mornariški bolničarski častnik in 39 grških mornarjev pogrešajo. Čeprav v dotičnem morskem prostoru operirajo kljub tej zgubi še nadalje bolniške ladje med tuniškimi in italijanskimi lukami.

Kleni stavki iz govora Reichsministra dr. Goebbelsa

„Ves narod mora biti vzbujen“

Totalizacija vojne je zadeva vsega naroda - Vse moči zoper naskok stepe

Führer je v svoji proklamaciji z dne 30. januarja v resnih in zanosnih besedah stavil vprašanje, kaj bi bilo iz Nemčije in Evrope postalo, če bi bil 30. januarja 1933 mesto nacionalsocialističnega pokreta prevzela oblast meščanska ali demokratična vlada. Kakšne nevarnosti bi bile prišle nad Reich hitreje, kot smo takrat sploh lahko mislili in kakšne obrambne sile bi imele sploh na razpolago, da se ji protivimo? Deset let nacionalsocializma je zadostovalo, da se je nemški narod popolnoma poučil o resnosti usodne problematike, ki izhaja iz vzhodnega boljševizma. Sedaj bomo tudi razumeli, zakaj smo postavili naše strankine dneve v Nürnbergu tolikokrat v znamenje boja zoper boljševizem.

Takrat smo dvignili svoj svareč glas pred nemškim narodom in pred svetovno javnostjo, da vzdramimo zapadnoevropsko človeštvo, ki je zapadlo brezprimerni ohromitvi volje in duha, in mu odpremo oči, da vidi strahovite zgodovinske nevarnosti, ki

nastajajo radi vzhodnega boljševizma, ki je zaslužil skoro 200 milijonski narod židovskemu terorju in ga pripravil za napadno vojno zoper Evropo.

Cilj boljševizma je svetovna revolucija židov. Privesti hočejo zmedo nad Reich in Evropo, da iz te nastale obupnosti in brezupnosti ustanovi svojo mednarodno, boljševiško prikrito kapitalistično tiranijo. Kaj bi to pomenilo za nemški narod, ni treba posebej razlagati. Boljševizacija Reicha bi uničila naše celokupne plasti inteligence in voditeljstva in bi bila posledica tega privreda delavskih mas v boljševiško-židovsko suženjstvo.

V Moskvi iščejo bataljone za prisilno delo v sibirskih tundrah, kot je že povedal Führer v svoji proklamaciji z dne 30. januarja. Nastop stepe se pred našimi frontami pripravlja in nastop Vzhoda, ki buta z vsak dan naraščajočo močjo zoper naše črte, ni nič drugega kot poskušana ponovitev zgodovinskih opustošenj, ki so prej že tolikokrat ogrožala našo celino.

Nevarno ogrožanje evropskih narodov

S tem je pa podano tudi neposredno nevarno ogrožanje življenja vseh evropskih držav. Nikar ne mislimo, da bi se boljševizem ustavil kje na naših mejah, če bi imel priliko nastopiti svojo zmagovito pot preko Reicha. Vodi napadalo politiko in napadalo vojskovanje, ki izrazito namerava boljševizirati vse države in narode.

Papirnat izjave, ki so izšle iz Kremlja ali kot zaščitne obveznosti iz Londona ali Washingtona zoper te neizpodbitne namere, nam ne imponirajo. Vemo, da imamo na Vzhodu opravka s peklenskim političnim hudčevstvom, ki ne prizna sicer med ljudmi in državami običajne odnose.

V znamenju vseh teh razmotiranj je vojaška obremenitev Reicha na Vzhodu. Voj-

na mehaničnih robotov proti Nemčiji in Evropi je dospela na višek. Nemški narod izpolnjuje s svojimi osovinskimi tovariši evropsko poslanstvo v pravem pomenu besede, če se protivi temu neposrednemu in resnemu življenjskemu ogrožanju z orožjem v roki. Ne damo se premetiti z vpitjem mednarodnega židovstva vsega sveta pri srčnem in vzdržnem nadaljevanju gigantskega boja zoper to svetovno kugo. Končati se more in tudi sme samo z zmago.

Bodočnost Evrope odvisi od našega boja na Vzhodu. Hočemo jo braniti. Nemški narod daje na razpolago svojo najdragocenejšo narodno kri za ta boj. Ostali del Evrope naj za to prispeva vsaj svojedelo.

Odločeni za najradikalnejšo samopomoč

V ostalem vlada glede tega, kot mi je sporočeno v brezštevilnih pismih iz domovine in v pritrdilnih izjavah iz fronte, v vsem nemškem narodu samo eno mnenje. Vsak ve, da bi ta vojna, če bi jo zgubili, nas vse uničila. In zato je narod s svojim vodstvom odločen, da sedaj poseže po najradikalnejši samopomoči. Široke delovne mase našega naroda ne predbacivajo vladi, da postopa preveč brezobzirno, temveč kvečjem preobzirno. Če vprašamo vsepovsod nemški narod, bomo povsod dobili samo odgovor: Najradikalnejše je sedaj ravno radikalno in najbolj totalno ravno zadostitotalno, da si priberimo zmago.

V krajevnih uradih se bo v bodoče nekoliko hitreje in nebirokratično poslovalo. Ni dobra slika, če se tam po osemurnem delavniku na minuto točno konča z delom. Ni narod radi uradov, temveč uradi so radi naroda. Delajmo torej tako dolgo, dokler ni delo izvršeno. To je zapoved vojne. Če zna to Führer, bodo znali to tudi služabniki države.

Nočemo več slišati o za vojno nevažnih obratih in silčnih šopirnostih, ki zahtevajo čas in zaposlenje. Nočemo več slišati o prenapetem, okornem sistemu vprašalnih pol za vsako neumnost. Nočemo se več zgubljati v tisočerihi malenkostih, ki so bile morda v mirni dobi važne, nimajo pa za vojno nobenega pomena. Ni treba tudi vedno opozarjati na težke žrtve naših vojakov v Stalingradu, da opominjamo na dolžnosti. Vemo, kaj je treba storiti in kaj opustiti. Zahteva se spantanski način življenja za vse, za visoke in nizke, revne in bogate. Kot daje Führer vsemu narodu vzgled, tako si mora vzeti ves narod v vseh svojih plasteh ta primer tudi za vzgled. Če pozna samo delo in skrb, mu nočemo samo

skih tovarn za oklopnjake. Za njimi zopet sede moške iz organizacije stranke, vojniki iz bojujoče se oborožene sile, zdravniki, znanstveniki, umetniki, inženirji in arhitekti, učitelji, uradniki in nastavljenici iz uradov in pisarn, ponosno zastopstvo našega duševnega življenja iz vseh plasti, kateremu se mora zahvaliti Reich ravno sedaj

Deset važnih vprašanj nemškemu narodu

VI, dragi poslušalci, predstavljate trenutno nacijo. Vam bi rad stavil deset vprašanj, na katera mi odgovorite z vsem nemškim narodom pred vsem svetom, posebno pa pred našimi sovražniki, ki nas poslušajo pri svojih radijskih aparatih.

Angleži trde, da je nemški narod zgubil vero v zmago.

Vprašam vas: Ali verujete s Führerjem in z nami na končno totalno zmago nemškega naroda?

Vprašam vas: Ali ste odločeni, da sledite Führerju pri izvojevanju zmage skozi drn in strn in ob prevzemu tudi najtežjih osebnih obremenitev?

Drugič: Angleži trde, da je nemški narod sit vojne.

Vprašam vas: Ali ste pripravljeni, da nadaljujete s Führerjem kot falanga domovine stoječ za bojujočo se oboroženo silo ta boj z divjo odločnostjo in ne glede na vse usodne prilike, dokler nimamo zmage v rokah?

Tretjič: Angleži trde, da se nemškemu narodu več ne ljubi, da bi se povrgel preveč pomnoženemu vojnemu delu, ki ga zahteva vlada od njega.

Vprašam vas: Ali ste vi in ali je nemški narod odločen, če Führer ukaže dnevno delati 10, 12, in če treba, 14 in 16 ur in dati od sebe poslednje?

Četrtič: Angleži trde, da se nemški narod brani totalnih vojnih ukrepov vlade. Noče totalne vojne, temveč kapitulacije.

Vprašam vas: Ali hočete totalno vojno? Ali jo hočete, če treba, še bolj totalno in radikalno, kot so si jo danes sploh moremo predstavljati?

v vojni za čuda iznajdbe in človeškega genija. Preko vse športne palače vidim tisoče nemških žen. Pri povabilu se ni spregledalo nobenega stanu, poklica in starostnega letnika. Upravičeno torej lahko rečem: Kar tu pred menoj sedi, je izrez iz vsega nemškega naroda, ki je na fronti in doma. Ali ni res? Da ali ne!

Petič: Angleži trde, da je zgubil nemški narod zaupanje v Führerja.

Vprašam vas: Ali ni vaše zaupanje v Führerja danes večje, bolj verno in nezlomljivo kot kdaj koli? Ali je vaša pripravljenost, da mu sledite na vseh njegovih potih in vse storite, kar je treba, da se dovede vojna do zmagovitega konca, absolutna in neomejena?

Vprašam vas šestič: Ali ste pripravljeni, da zastavite odslej dalje vse svoje moči in stavite na razpolago vzhodni fronti ljudi in orožje, ki jih potrebuje, da se za boljševizmu smrtni udarec?

Vprašam vas sedmič: Ali obljubite s sveto prisego fronti, da je domovina z močjo morala za njo in da ji bo dala vse, kar potrebuje, da priberi zmago?

Vprašam vas osmič: Ali hočete, posebno ve žene, da skrbí vlada za to, da stavi na razpolago vojskovanju tudi nemška žena vso svojo moč in vsepovsod vskoči, kjer je le mogoče, da se dobi moče proste za fronto in s tem pomagata svojim možem na fronti?

Vprašam vas desetič: Ali odobravate, če treba, da se uporabi najradikalnejše ukrepe zoper mal krog skrivalcev in verižnikov, ki se hočejo igrati sredi vojne miru in izrabljati stisko naroda za sebične namene? Ali ste sporazumni s tem, da, kdor se pregreši zoper vojno, zgubi glavo?

Vprašam vas desetič: Ali hočete, da vladajo, kot zapoveduje nacionalsocialistični stankin program, ravno v vojni enake pravice in enake dolžnosti, da prevzame domovina solidarno na svoja ramena težke obremenitve vojne in da se porazdele v enaki meri na visoke in nizke in revne in bogate?

Odgovor nemškega naroda

Sportna palača doživi v trenutku teh vprašanj manifestacijo, kot jo je ta stari bojevniki prostor nacionalsocializma doživel samo ob posebnih pomembnih dogodkih narodnega življenja. Masa skoči kot elektrizirana raz svoje sedeže. Kot orkan grmi vedno zopet večstično glasno pritrdjevanje po prostorni športni palači.

Vprašal sem vas; odgovorili ste mi. Vi ste del naroda, po vas se je s tem manifestiralo stališče nemškega naroda.

Vi ste zaklicali našim sovražnikom to, kar morajo vedeti, da se ne vda jo nikakim iluzijam in napačnim predstavam.

S tem smo, kot od prve ure naše moči dalje in skozi vseh deset let, trdno in bratsko združeni z nemškim narodom. Najmočnejši zaveznik, kar jih je na tem svetu, narod sam, je z nami in je odločen, da si pripori s Führerjem, pa naj stane, kar hoče, in s prevzemom tudi najtežjih žrtve zmago z orožjem v roki. Katera sila na svetu bi nas mogla sedaj še ovirati, da vse izvedemo in izpolnimo, kar smo si zastavili kot cilj. Sedaj se bo in se nam mora posrečiti! Pred vami ne stojim samo kot govornik vlade, temveč tudi kot govornik naroda. Okoli mene

sede moji stari prijatelji iz vrst stranke, ki zavzemajo visoke položaje v vodstvu naroda in države. Poleg mene sedi strankni tovariš Speer, ki je prejel od Führerja zgodovinski nalog, da mobilizira nemško oboroževalno gospodarstvo in da dobavi fronti orožja in izobilici. Poleg mene sedi strankni tovariš doktor Ley, ki je sprejel od Führerja nalog, da izvede vodstvo nemškega delavstva in ga šola vzgoji v neutrudnem delu za njegove vojne dolžnosti. Čutimo se povezanega z našim stranknim tovarišem Sauckelom, ki je prejel od Führerja nalog, da privede neštivilne stotisoče delavskih moči v Reich, ki predstavljajo prispevek k narodnemu gospodarstvu, ki ga sovrzniki sploh ne more več dohiteti. Poleg tega so z nami združeni tudi voditelji stranke, oborožene sile in države.

Mi vsi, otroci svojega naroda, strnjeni z narodom v veliki usodni uri naše narodne zgodovine, mi vam obljubimo, obljubimo fronti in obljubimo Führerju, da bomo zlili domovino v blok volje, na katerega se lahko brezpogojno in slepo zanesejo Führer in njegovi boreči se vojaki. Zavezuemo se, da storimo v našem življenju in delovanju vse, kar je potrebno za zmago. Svoja srca hočemo napolniti z ono politično strastjo, ki nas je napolnjevala vedno v velikih bojnih časih stranke in države kot večni ogenj. Nikdar nočemo v tej vojni zapasti oni napačni in navidezni omotični objektivnosti, kateri se ima zahvaliti nemška nacija v svoji zgodovini že za toliko nesreče.

Ko se je ta vojna začela, smo imeli obrnjene svoje oči edino le na nacijo. Kar služi njej in njenemu življenjskemu boju, je dobro in se mora obdržati in pospeševati. Kar škoduje njej in njenemu življenjskemu boju, je slabo in se mora odstraniti in odrezati. S polnim srcem in trezno glavo hočemo zmagati velike probleme tega vojnega obdobja. S tem nastopimo pot do končne zmage. Utemeljena je v veri v Führerja. Ta večer predložim vsemu narodu še enkrat njegovo veliko dolžnost. Führer pričakuje od nas storitve, ki bodo presegale vse, kar se je dosedaj storilo. Njegovi zahtevi ne

Sovjeti povsod krvavo odbiti

Težke sovražnikove zgube - Uspešno napredovanje bojev v Tuneziji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 19. februarja objavilo:

V Zahodnem Kavkazu in ob spodnjem Kubanu so se radi nastopivše odjuge vršila le bojna dejanja krajevnega pomena. Pri tem je napredoval lastni napad južno od Novorosijska.

Na fronti ob Doncu in v prostoru pri Harkovu je sovražnik zopet napadel z močnimi silami. Bil je v deloma težkih bojih zavrnjen.

Številni sovražni sunki jugovzhodno od Orela so se izjalovili. Z nasprotnim napadom smo vrgli nasprotnika nazaj in pri tem uničili več oklopnjakov. Zračno prožje je

napadlo sovražnikova zbiranja oklopnjakov, položaje topništva in kolone na maršu, ter s tem občutno razbremenili odrede vojske.

Pri nadaljevanju močnih napadov jugovzhodno od Ilmenskega jezera je sovražnik znova utrpel najtežje zgube ljudi in materiala. Dasi so nasprotnika izredno močno podpirali oklopnjaki in bojna letala, je bil povsod zavrnjen pred nemškimi glavnimi bojnimi črtami.

Krvavo so se tudi zrušili nadaljevanji poskusi Sovjetov, da bi predrl našo fronto južno od Ladoškega jezera in pred Lenin-

(Nadaljevanje na 3. strani.)

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Horst Wessel / Največji mučenik NSDAP - Njegovo življenje in njegov boj

Horst Wessel je bil rojen 9. oktobra 1907 kot sin župnika Ludviga Wessela v Bielefeldu na Westfalskem. Svojo mladost je preživel v Mülheimu ob Ruri in kasneje v Berlinu. Skrbno čuvan je rasel Horst v domači hiši. Domovina, Nemčija, Bog in vera so bili za evangelijsko župnišče samo ob sebi umevni pojmi.

Dne 1. avgusta 1914 je prvič prišel deček poln slutnje do spoznanja, da sta Bog

in Domovina nekaj neizmerno Velikega. Oče je šel na vojno, da se bojuje za domovino in da pred sovražnikom služi svojemu Bogu. Po vojni je prišel oče domov, bolan, mož, čegar dnevi na tem svetu so bili šteti. Nato je doživel Horst v svojem življenju prvo veliko bolesto, oče je umrl; zlom njegovega sveta, sramota in izdajstvo mu niso mogli do zadnjega diha vzeti vere v Nemčijo in upanja v nemško bodočnost. Horstu Wesselu so se radi tega udarca usode odprle oči. Bil je z gotovostjo prepričan, da niso oni zastoj umrli, ki so padli in umrli v veri na Nemčijo. Iz gimnazijalca Horsta Wessela je postal za orožje sposoben mladenič, ki je skušal izpolniti svojo dolžnost napram domovini v »Wikingu«. Toda ni našel, kar je iskal. Česa je iskal Horst Wessel s strastno močjo?

Mnogo je bilo razbitega in razbito je bilo treba vzpostaviti. Toda kdo je bil poklican, da reši to nezaslišno težko nalogo? Tedaj je slišal Horst Wessel besede Adolfa Hitlerja: »Narod je usoda«, in sedaj ima njegovo iskanje en cilj: »Narod«. Tu je pokazal pot mlademu iskajočemu človeku, ki je poznal narod, ki je čutil utrip srca naroda. In iz iskalca je postal oznanjevalec, iz oznanjevalca borec. Vedel je, da samo narod lahko dobi ta boj. Poprej je pa treba pridobiti narod. Tako postane Horst Wessel nacionalsocialist. V letu 1926. smo. In tako stoji Horst Wessel, politični vojak Führerja, v Berlinu in se bori za priznanje svojega Führerja. Kmalu postane Horst Wessel Straßenzellenleiter v najtežjem ozemlju Berlina, na rdečem vzhodu.

Horst Wessel se je vrgel v boj z vso svojo močjo in vsem zaletom svojega nadejanja. V kratkem času je postal eden izmed najbolj znanih in najbolj zaželenih govornikov Berlina. Vodstvo je postalo pozorno nanj. Ponudili so mu, da gre kot Oberführer na Mecklenburško in tam ustanovi pokret. Ponudbo je odklonil. Svojo nalogo je videl samo v osvojitvi berlinskega vzhoda. Tu je prevzel četo 34 v Friedrichshainu, ki je pod njegovim vodstvom postala v najkrajšem času Sturm.

V vodstvu Sturm 5 je našel Horst Wessel svojo pravo in največjo nalogo. On, sin župnika, zrasel v dobrih razmerah, je spoznal bogate moči, ki jih lahko da delavstvo narodu, če se ga odtegne marksističnemu ščuvanju; odslej se je boril v delavski četrti za dušo nemškega delavca. Horst Wessel ni bil polovičar. Sam je hotel postati delavec, da spozna življenje, mišljenje in čutenje delavca iz neposredne bližine. Zapustil je urejeno in utrjeno domačo hišo in se preselil v neko sobo za prenočevanje na berlinskem vzhodu. Tu je postal šofer in delavec v šahtu. Sedaj je pripadal popolnoma nemškemu delavcu, katerega je moral privedi k Adolfu Hitlerju; to je bila njegova naloga. Sturm 5 pod vodstvom mladega Sturmführerja Horsta Wessela je postal kmalu nasprotnik, katerega so se komunisti v Berlinu najbolj bali. Mnogo nemških delavcev je potegnil iz vrst komunistov. Vedno je tam prijel, kjer je sovražnika najbolj zbolelo. Mnogo drznih posameznih akcij je podvzel Sturm, da opozori de-

lavstvo in vse prebivalstvo okraja na stran ko Hitlerja in jih pridobi za svetovni nazor in pokret.

Horst Wessel je bil rojen voditelj in vzgojitelj svojih ljudi. Vsak, kdor je na novo vstopil v vrste Sturm, je bil vzgojen z vzgledom in vzgojo Sturmführerja za resničnega političnega vojaka Adolfa Hitlerja. Horst je bil kljub vsemu tovarištvu in kljub ozkim zvezam s svojimi ljudmi nesporni voditelj, ki je znal dobiti izhod tudi v najtežjih in najnevarnejših položajih in na katerega so zato njegovi možje gledali z neizmernim zaupanjem.

Strankino vodstvo komunistov je v kratkem času videlo v Horstu Wesselu svojega najnevarnejšega nasprotnika. Priljubljeno sredstvo strahovanja ni nič več pomagalo zoper napadnost Sturm 5; nasprotno: strahovanje komunistov je bilo zdavnaj strto in edino pravico do ceste je komuna zgubila. Posamezni napadi na moža SA iz strahopetne zasede so napravili moše Sturm 5 samo še trše. Če ni hotel komunizem zgubiti vsega vzhoda, je moral na mah odstraniti najbolj grozečo nevarnost. To je pa bil Horst Wessel, voditelj Sturm 5.

Samo on si je upal vdreti v vrste komunističnih formacij in izveči najboljše ljudi; on si je upal korakati po najbolj rdečih cestah in včasih z malo ljudmi, obiskali shajališča komunistov; samo njemu je bilo priporočljivo, da je imel Sturm 5 svojo godbo na pihala, ki je bila dotedaj v Berlinu simbol rdečih pohodov, Horst Wessel je moral pasti, če naj je živel komunizem v Berlinu.

Z brezprimerno podlostjo in nesramnostjo je bil izvršen načrt komunističnega strankinega vodstva. Horst Wessel je o Božiču 1929 zgubil svojega mlajšega brata Wernerja, ki je zmrznil v Krkonoših v snežnem viharju. Ta zguba ga je globoko zadela in ga vrgla za nekaj tednov na bolniško posteljo. Dne 14. januarja 1930, kmalu ozdravel, se je vrnil v svojo sobo na Frankfurter str. 62, da prevzame zopet delo v Sturm. Njegova gospodinja, komunistka Salm, je takoj poklicala komunistično morilsko drhal. Pod vodstvom židinj Else Cohn in predkaznovanega zvodnika in zločinca Alija Höhlerja so prišli morilci v stanovanje Salmove.

Potrkali so na vrata, Horst Wessel je odprl vrata, ker je mislil, da ga hoče obiskati njegov tovariš Fiedler. V istem trenutku so streljali nanj in zadet v usta se je zrušil v krvi. Nato so zločinci preiskali so-

bo in izginili. Horsta Wessela so hitro poklicani tovariši njegovega Sturm prepeljali v bolnišnico Friedrichshain, kjer je bila takojšnja operacija. Krogla mu je predrla skozi usta v glavo in obtičala tik pred vratnim vretencem. Po začetnem zboljšanju je umrl Horst Wessel dne 23. februarja 1930.

Sovraštvo in podla nesramnost njegovih komunističnih morilcev se nista ustavila še pred težko bolnim. Sedaj so poskušali, da tudi mrtvega oblatijo. Pogreb Horst Wessela na Nikolaifriedhofu v Berlinu se je spremenil radi šikan policije in tuljenja in dejanskih napadov ničvrednežev v sramotno demonstracijo nemške razklanosti. Pokopali so mladega nemškega borca, čegar edina krivda je bila, da je svoj narod in Führerja bolj ljubil kot svoje lastno življenje. Mlad voditelj, ki je ustvaril svojim tovarišem pokreta pesem, ki je postala od tedaj dalje za bojno pesem nemške revolucije in ki naj postane tri leta nato pesem vse prebujene nacije.

Kar je Horst Wessel v svoji pesmi ime- noval in veroval, je postalo resničnost po njegovem življenju in smrti. Dan po smrti Horst Wessela je pisal njegov Gauleiter Josef Goebbels:

»Če bodo kasneje katerikoli v nemški Nemčiji skupaj korakali delaveci in dijaki, bodo peli njegovo pesem in on bo sredi med njimi. Napisal jo je v opojnosti, v navdušenju, kot iz enega kova vlita, pesem, ki se je rodila iz življenja in da zopet vzbuja življenje. Že jo pojejo vsepovsod rjavi vojaki. V nekaj letih jo bodo peli otroci v šolah, delavci v tovarnah, vojaki po cestah. Njegova pesem ga napravlja neumrlivega. Tako je živel, tako je umrl. Popotnik med dvema svetoma, med včeraj in jutri, med prošlim in bodočim. Vojak nemške revolucije! Kakor je pogosto, z roko ob pasu ponosno in vzravnano korakal na čelu svojih tovarišev s smehom mladine na rdečih ustnicah, vedno pripravljen, da zastavi svoje življenje, tako bo ostal sredi med nami.

V duhu vidim korakati kolone, brez konca in kraja. Ponižan narod se zbujal in se pomika. Ozdravljena Nemčija zahteva svojo pravico: Svobodo in kruh!

Zadaj za standartami koraka on v strumen koraku. Morda ga tovariši niti ne bodo več spoznali. Mnogo jih je šlo za njim. Novi so prišli in so prihajali.

On pa koraka tiho in vedoč z njimi. Zastave se vijejo, bobni ropočajo, piščalke piškajo in iz milijonov grl zadoni pesem nemške revolucije.

»Spomin na Prešerna«

Najslavnejši mož, ki ga je rodila gorenjska zemlja, je nesporno veliki pesnik Fr. Prešern. Ko je 8. februarja 1849. umrl v Krainburgu, mu še niso pripoznali zaslužene veljave. Imel je celo nasprotnike, ki so naravnost grdili spomin pesnikov (Bleiweiß!). Sele Stritar je takorekoč nanovo izkopal pesnika v Levstik-Jurčičevi izdaji Prešernovih »Poezij« (1866). Do onega časa je pravilno vrednotila pesnikov pomen le mala izbrana četica. Tem jasneje pa je zasvetila njegova luč potem; ne samo njegovi rojaki, temveč tudi neslovanski na-

rodi ga priznavajo za klasika svetovnega slovstva. K temu je v veliki meri pripomogla tudi Ernestina Jelovškova, hči Franceta Prešerna, s svojimi nemškimi »Erinnerungen an Dr. Franz Prešern«.

V Ljubljani, kjer je bil za koncipijenta v pisarni odvetnika dr. Crobatha, se je Prešeren v svojem obupu nad nesrečno ljubeznijo do Primičeve Julije zapletel v razmerje z mlado, a neizobraženo Ano Jelovškovo. Ernestina, rojena 18. decembra 1942., je bila drugi Prešernov otrok iz tega razmerja. Po očetu je podedoval lepe duševne

Odgovor nemškega naroda

(Nadaljevanje z 2. strani.)

bomo odrekli. Kakor smo ponosni nanj, tako naj bo tudi on lahko ponosen na nas.

V velikih krizah in pretresljivih nacionalnega življenja se šele obnesejo pravi možje, pa tudi prave žene. Sedaj nimamo več pravice govoriti o nežnem spolu, sedaj dokazujeta oba spola isto bojno odločnost in duševno moč. Nacija je za vse pripravljena. Führer je ukazal, mi ga bomo ubogali. Če smo sploh kdaj zvesto in nezlomljivo verovali v zmago, potem smo to uro nacionalne zavesti in notranjega dviga. Vidimo jo pred nami tako blizu, da bi jo skoro prišli z roko, moramo samo prijeti. Moramo samo uporabiti moč odločnosti, vse drugo podrediti njeni službi. To je zapoved časa. In zato se glasi geslo:

»Sedaj narod na plan in viharo naprej!«

Sovjeti povsod krvavo odbiti

(Nadaljevanje z 2. strani.)

gradom. Pri tem je bila v nasprotjem napadu obkoljena in uničena neka skupina sovražnikovih sil. Divizija španskih prostovoljcev se je uspešno udeležila te obrambe sovjetskih napadov.

Zračni napad bojnih letal na mesto in pristanišče Murmansk je bil zelo učinkovit.

V Tuneziji napredujejo bojna dejanja uspešno.

Na morju pred Alžirjem so sile nemško-italijanskih letal dosegle nadaljnje uspehe pri bojevanju z močno zavarovanim sovražnim konvojem novih pošilk. Neka lahka križarka in tri velike prevozne ladje so bile zadete po torpedih. Ena trgovska ladja se lahko smatra za uničeno.

V poznih večernih urah včerajšnjega dne je neka skupina sovražnih bojnih letal napadla Severnozahodno Nemčijo in odvrgla razstrelne in zažigalne bombe na ozemlje Wilhelmshaven. Prebivalstvo, predvsem v okoliških krajih, je imelo zgube. Devet izmed napadajočih bombnikov smo zbili na tla.

darove; žal se niso povsem razvili, ker ji mati zaradi revščine ni mogla nuditi potrebne izobrazbe, oče ji je pa umrl, ko je štela komaj sedem let. V ljudsko šolo je hodila pri uršulinkah v Ljubljani, nakar se je izučila šiviljstva. Potem je preživela s svojo materjo deset let v Triestu, prav toliko pozneje v cesarski prestolnici Wien. Po materini smrti se je vrnila v domovino.

Dvajset let je torej živila med tujerodci ter je v tem času skoraj pozabila materinščino. Le redkokdaj ji je prišla v roke slovenska knjiga. Tembolj se je pečala z nemškim slovstvom in njeni spisi so polni citatov iz Goetheja, Schillerja in drugih. Vendar pa se je vedno zanimala za domačo literaturo, predvsem za največjega pesnika, Prešerna, svojega očeta. Njeni spisi pričajo, da je bila Ernestina Jelovškova zelo inteligentna žena.

Nagonsko čuteč, da je pravi pomen Prešernovih pesnitev mnogo večji kot se je sanjalo tedaj njenim rojakom, je marljivo zbiral čim več gradiva o Prešernu. Tako je v svojih nemških »Erinnerungen an Dr. Franz Prešern« otela pozabi marsikaj, kar je važno za razumevanje velikega pesnika. Ti spomini so izšli v slovenskem prevodu, in sicer precej skrajani in popravljeni. V njih je skušala razumeti in opravičiti svojega tolikokrat nerazumjivega in zasmehovanega očeta. Niso pa zgolj temperamentna sorodniška obramba pred neljubo oceno potomcev, kot se pri taki vrsti spisov rado dogaja, temveč so dokumenti samostojne, kritične glave, ki je kljub skromni šolski izobrazbi zmožna, dokopati se do presenetljivo ostrih in točnih označb obskurantskih političnih in kulturnih razmer očetovega in svojega časa.

Tudi v svojih pismih se je Ernestina Jelovškova posluževala nemščine kakor njen oče. Prešeren in njegovi prijatelji ter učeni znanci so si dopisovali izključno nemški. O tem priča obširna korespondenca s Stankom Vrazom, Čopom, Čelakovskym i. dr. Tudi pesnil je nemško, prva, doslej nam znana Prešernova pesem je »Prophetischer Trost für Trauen im Jahre 1825« (Prešernova tolažba tovarišu Travnu). Ko je izbruhnila »Abecedna vojska«, je začel peti nemške sonete »Des Sängers Klage«, da bi se razlegal njegov glas širje po svetu. Svojega nasprotnika v tem boju, Kopitarja, je prijel ostro v jeznih »Literarische Scherze«. In da bi ga slišala oboževana Julija, je moral pesnik poseči zopet po nemškem jeziku. Objavil je v Illyrisches Blatte (1834) nemške ljubavne sonete. (Glej Dr. Franz Prešeren, Deutsche Gedichte, Laibach, 1901.) Dne 6. julija 1835 je utonil v Savi Prešernov najboljši prijatelj, Matija Čop. Pesnik je dal svoji bolesti pretresljiv izraz v nemški obmrtnici »Dem Andenken des k. k. Lyz.-Bibliothekars M. Čop«.

Na tradicionalnem zborovalnem prostoru v berlinski športni palači je govoril Reichsminister dr. Goebbels na veliki manifestaciji in je pozval nemški narod na boj zoper grozečo nevarnost iz Vzhoda. Pregled med ministrovim govorom.

(Atlantic — Boesig, M.)

K. M.

Govor v športni palači je mogočno odjeknil po vsej Evropi

„Svet bo strmел nad Nemčijo“

Tudi pri nevtralcih nenavadno močno občutijo boljševiško nevarnost

Berlin, 23. februarja. Veliki govor, ki ga je imel Reichsminister dr. Goebbels v četrtki v berlinski športni palači pred desetstično navdušenih in za boj odločenih poslušalcev iz vseh plasti nemškega naroda, je mogočno ganil v vseh evropskih glavnih mestih in še dalje ter mu pripisujejo največji historični pomen. Nenavadno močno je odjeknil tudi v nevtralnih državah. Govor je ubral strune, ki so jih redko slišali. Brez dvoma je nastal v širokih krogih nevtralcov preokret v presoji vojnih dogodkov.

Italija: »Do zmage brez kompromisa«

»Z vsemi žrtvami do zmage brez kompromisa«, to je geslo, ki ga povzame italijanski tisk iz govora dra. Goebbelsa in strastne izpovedi nemškega naroda za Führerja. Najgloblje je dojmilo v Italiji predvsem dejstvo, da se je po treh letih najtršega vojskovanja nemški narod kot en mož z grozljivo odločno navdušenostjo, poznavajoč žrtve, ki še pridejo, izrekel za edino odločen cilj, za zmago. »Svet bo strmел nad Nemčijo. Kar smo mi že davno vedeli, bo moral spoznati sedaj tudi svet, namreč to, česar je zmogel nemški narod, kadar je pozvan, če je Reich v stiski.

Japonska: »Znamenje moči«

Resnost in odkritost, s katerima je doktor Goebbels pred nemškim narodom in celim svetom poudaril svoje stališče glede evropsko kulturo ogrožajoče krize, občutijo pri Japoncih kot znamenje moči, zlasti ker je hkrati ugotovljeno, da vzlic vsem trenutnim težavam v Nemčiji nihče ne misli na možnosti gnilih kompromisov. Vsi listi podčrtavajo napoved Reichsministra, da pripravljajo vsi ukrepi za mobilizacijo vseh sil v Nemčiji novo veliko ofenzivo, ki bo v bodoči pomladi in poleti prizadela Rdeči armadi odločilne udarce.

Finska: »Fanatična volja do zmage«

Pod velikimi značnicami in z navedbo lastnih razpoloženjskih poročil o poteku manifestacije v športni palači podčrtava finski tisk soglasno, da še pri nobeni prejšnji manifestaciji ni prišla tako do izraza fanatična volja do zmage kot tukaj, kjer so desetstični izmed vseh plasti naroda senzacionalno demonstrirali, da so brezpogojno vdani stvari. Prepričevalen poziv celotnemu nemškemu narodu, da napne vse sile do skrajnosti, je dobil s potrditvijo deset vprašanj neomajen in po fanatičnosti pritrjevanja tak odgovor, kakršnega še niso slišali.

Španija: »Glasen, soglasen odmev«

Govor dra. Goebbelsa objavlja ves tisk v Španiji kot političen dokument prve vrste in na čelni strani široko podčrtava najmarkantnejše stavke, češ da je odkril golo resnico in nevarnost za Nemčijo in Evropo v vsem obsegu ter odkritostjo, ki je v čast nemškemu narodu. »Izbirati je med zmago nemških orožij ali med vesoljnim boljševizmom, to podčrtavajo besede nemškega ministra v konkretni in neizpodbitni obliki,« piše »ABC«. Niti malo nismo utrujeni, nasprotno trdota bojov krepi naše protiboljševiško zadržanje in našo vero v končnoljavno zmago nemškega orožja.

Francija: »Zapad je v nevarnosti«

Značilne pariškega tiska kažejo, da so tudi tukaj dobro razumeli dramečje svarilo Reichsministra dra. Goebbelsa o preteči nevarnosti boljševizma. Vsi časopisi objavljajo bistvene dele govora na prvi strani. V nobenem listu niso izpuščene tri teze nemškega boja, ki ga je dr. Goebbels proklamiral vsej evropski javnosti. »Le Reich se lahko ustavi boljševizmu, ki ogroža našo celino,« se glasi naslov lista »Petit Parisien«. »Bridu Peuple« si je izbral geslo »Ker Nemčija daje svojo kri, mora Evropa pripraviti svojo delovno moč.« »Aujourd'hui« in »La France Socialiste« pa stavita na čelo govora opomin: »Zapad je v nevarnosti«.

Švica: »Ogrožanje Evrope je dejstvo«

Švicarski časopisi prinašajo govor Reichsministra dra. Goebbelsa v debelem tisku in na vidnem mestu. Pri komentarju poudarjajo, da stojimo gledano raz vojaškega stališča, pred resno periodo. »La Suisse« opozarja na cilje boljševizma in temeljito pretresa evropska življenjska vprašanja, ki se podajo iz sedanjega položaja. »Tribune de Lausanne« svari pred tem, da

bi kdo ne hotel smatrati hipne nevarnosti ogrožanja Evrope kot dejstva.

Schveden: »Prepričevalen Goebbelsov govor«

»Stockholms Tidningen« piše o prepričevalnem, pa tudi revolucionarnem Goebbelsovem govoru. »Ni prikrival delne resne težave, hkrati pa je oznanjal resno voljo Nemčije, da bo storila vse za zmago. Človek ima vtis, da se nemško vodstvo ne plaši sedaj nobenih sredstev, da bo nemška oboroževanja povišala na potrebno najvišjo stopnjo.«

Zastopnik lista »Svenska-Dagbladet« javlja: »Izmed vseh nešteti množstvenih zborovanj in manifestacij nacionalsocialistov v

zadnjem desetletju se bodo še dolgo spominili na to Goebbelsovo zborovanje.« Poročilo pravi, da je zborovanje v športni palači poprečni prerez nemškega naroda.

Turčija: »Nemčije vojna ne bo utrudila«

Anatolska agentura je že v noči na petek razširjala Goebbelsov govor v obširni vsebini, ki jo istanbulski tisk ponavlja pod velikimi značnicami. »Uuus« prinaša značnico: »Nemčije vojna ne bo utrudila« Časnik »Cumhuriyet«, »Tasviri Efkar« in »Vatan« prinašajo govor s sliko dra. Goebbelsa.

Portugalska: »Zapad je ogrožen«

Tudi lizbonski listi obširno objavljajo govor dra. Goebbelsa in izražajo v svojih nadpisih, da je Zapad ogrožen in da je nemški narod odločen, bojevati se do končne zmage. »Diario de Noticias« piše, da je dr. Goebbels v svojem govoru podčrtal resne nevarnosti, ki jim stoji nemška vojska na Vzhodu nasproti in napovedal celo vrsto ukrepov, ki mobilizirajo vse energije nacije.

Stalin izpolnjuje Leninov ukaz

Vojna za svetovno revolucijo - Namen petletk - Vsa Evropa naj bi bila zaslužnjena - „Prvi obtok“ - Churchill kot kronski prič proti Moskvi

Berlin, 23. februarja. Članek moskovske »Pravde«, ki zahteva kot odgovor na Churchillove in Rooseveltove Stalinu stavljenе ponudbe, naj se polasti Evrope, tako rekoč kot »prvi obrok« izročitev baltskih držav in Besarabije, je zbudil opravičeno pozornost po vsej Evropi, ker je v njem potrjena boljševiška volja zavojevanja. Stalinov uradni organ si je pri tem drznil krošnjariati celó z lažnivo trditvijo, da želi itak prebivalstvo teh držav samo, da bi se pridružil Sovjetski uniji.

Kakšna je pa ta stvar v resnici, sta zadostno pokazala svoječasno premaganje baltskih držav in od Romunije izsiljeni odstop Besarabije ter Severne Bukovine. S prettno ultimata je, kakor znano, Moskva zahtevala od vlad v Rigi, Revalu in Kovnu, da ji prepuste vojaška oporišča. Kršeč pogodbe, pa so boljševiki zasedli celotni baltski teritorij, kjer je potem nekaj kupljenih subjektov na povelje Kremlja bilo pripravljeno, izvršiti sovjetizacijo teh ozemelj, čeprav jim je bila s podpisom Molotova zajamčena neodvisnost in samostojnost. Baltski časopisi zato danes po pravici opozarjajo na to, da je bila s prelomom dogovorov in s silo izvršena takratna pridružitve Estonske, Letonske in Litve Sovjetski uniji. Nek kauenski list opozarja v tej zvezi, da je samo v Litvi nad 22.000 ljudi postalo žrtev sovjetskega terorja. Na osnovi teh groznih števil je ravnatelj bukareštanskega »Curentula« izračunal, da bi najmanj 1 in pol milijona Romunov delilo isto usodo, ako bi se uresničili moskovski načrti.

Razume se pa samo ob sebi, da se boljševizem ne bo zadovoljil s takim prirastkom ozemlja, ampak da bi ga smatral le pa prvo etapo na potu podjarmljenja vse Evrope. V svoji knjigi »Problem leninizma« je Stalin sam oznanjal, da je uničenje vseh nesovjet-

skih držav »osnovna pravica boljševikov«. Petletke s» bile, kar je v isti knjigi cinično priznal, le sredstva za pripravljanje svetovne revolucije, katere nosilka naj bi bila rdeča armada. Lenin je leta 1926. pisal v svoji knjigi »O vojni«, da namerava Stalin izpolniti ta nalog.

Ni nobenega dvoma, da je bil na najboljši poti, doseči svoj cilj. Rusko gospodarstvo in rdeča armada sta se celih 20 let pripravljala na dan, ko bi boljševiški vojni stroj liki vse drobeči valjar pridrla čez Evropo. Že leta 1919. je Churchill pričakoval ta razvoj, ko je v svojem govoru izjavil: »Boljševiške armade so na pohodu, da dobijo hrano in da ropajo, in na njihovem potu so le slabe države in nacije, ki so izčrpane in jih je vojna pretresla. Če bo Nemčija bodeli zaradi svoje mednarodne slabosti ali po resničnem vdoru podlegla, bo raztrgana na kose.« Deset let pozneje je isti Churchill menil: »Za komunizmom stoji Moskva, ona temna, mračna, vražja sila, ki se je prikazala na svetu — drhalsvetovnih zarotnikov. Ta drhalsvetovnih zarotnikov stremi vsepovsod za tem, da okuži celokupni civilizirani svet.« In po nadaljnjih desetih letih je poveljeval finski odpor proti

Srbsko časopisje v Franciji

Z dogodki v Franciji se bavi tudi srbsko časopisje ter obširno razlaga in prikazuje srbskemu ljudstvu posledice, ki so zadele nekdanjo tako močno francosko državo zaradi njenega slabega vodstva. V svojih komentarjih zadnjih poglavij francoske drame gre najdalje tednik »Srbski Narod«, ki pod uredništvom srbskega prosvetnega ministra Joniča igra v Srbiji približno takšno vlogo, kakor »Das Reich« v Nemčiji ali pa »Spretnost« na Hrvaškem.

V uvodniku, ki je posvečen samo zadnjim francoskim političnim in vojaškim dogodkom, minister Jonič poudarja, da so ti dogodki v Franciji pokazali, da se evropski narodi posamezno ne morejo več upirati sovražnikom Evrope, temveč se morajo pridružiti silam Osi. Ta nasvet daje Jonič tudi srbskemu ljudstvu ter ga opozarja, da je nastopil čas, ko mora napraviti konec do sedanjemu čakanju in obotavljanju ter se jasno opredeliti. V nasprotnem slučaju se pozneje tudi nihče ne bo oziral nanj in na njegove pravice, ker po njegovem zatrjevanju Evropa lahko živi brez Srbije, Srbija pa ne brez nje. Lavalovi ukrepi za zaščito

francoskega ljudstva lahko služijo tudi za primer Srbiji.

V neposredni zvezi s temi izvajanjmi je govor, ki ga je imel minister Jonič dne 4. februarja. Obravnaval je temo »Nov duh srbske ljudske vzgoje« ter poudarjal, da je srbsko ljudstvo mirno in dostojanstveno ter preudarno izvršilo revizijo vseh vrednot. Srbsko ljudstvo, d a je trdno odločeno odstraniti vse škodljive vplive preteklosti ter si s temeljitimi vsestranskimi reformami ustvariti temeljne osnove za lepšo in boljšo bodočnost. Osnovni princip sedanjega srbskega vzgojeslovja pa je tale: Srbsko mladino je treba vzgajati in vzgojiti v duhu srbskih tradicij in v smislu nacionalnih in državnih potreb. Samo tako se bo moglo ljudstvo tudi nadalje razvijati. Zato — je rekel minister Jonič — se je sedanja Srbija pridružila skupnosti mladih evropskih narodov. Sedanja srbska prosvetna uprava je zaradi tega dovolila vsem narodnostnim skupinam popolno svobodno kulturno izživljanje. Vsaka narodnostna skupina ima svoje šole, tako Nemci kakor tudi Madžari, Romuni in Albanci. Na teh šolah poučujejo učitelji dotične narodnosti.

(ZRCALO ČASA)

Führer je podell das Eichenlaub mit Schwertern zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes kot 24. vojaku nemške oborožene sile Hauptmannu Alfredu Druschelu. Das Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes je podell Führer Hauptmannu Hermannu Hogebacku kot 192. in Hauptmannu Helmutu Brucku kot 193. vojaku nemške oborožene sile.

Führer je imenoval Generalobersta Guderiana za Generalinspektorja für die Panzerwaffe in ga podredil neposredno sebi. Generaloberst Guderian s tem stopa v vrsto mož, katere je Führer pooblastil, da zastavijo v svojem področju vse moči za zmago našega orožja.

Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribbentrop je sprejel finskega poslanika prof. dr. Kivimäkija, da mu izroči Großkreuz des deutschen Adlerordens, ki mu ga je podell Führer.

Nedavno so otvorili v Zagrebu nemški vojaški dom. Kakor mnoga druga mesta na jugovzhodu je torej dobila tudi hrvatska prestolnica svoj vojaški dom. Prostor se nahaja v obrtniški zbornici na Illici in bodo prav dobro služili svojem namenu. V Domu bodo čitalnica, jedilnica, igralnica in obsežna knjižnica, za katero je vojaško poveljstvo v Zagrebu zbralo že 1700 knjig.

Japonsko prebivalstvo se je vkljub vojnim časom precej pomnožilo, ugotavlja gospodarski časopis »Tokio Kaize«. Po statistiki je znašal prirast prebivalstva leta 1937. 970.000, leta 1938. 670.000, leta 1939. 630.000 leta 1940. 920.000 in leta 1941. 1.070.000.

Kakšen obseg je zavzela mobilizacija vse japonske industrije za vojno oboroževanje, izhaja iz vrst poročil japonskega notranjega ministristva, glasom katerih bo mirovalo 70 do 90% sedaj še obratujočih tekstilnih predilnic. En del strojev se bo uporabilo za staro železo, en del pa bo odpeljan na Kitajsko, kjer bodo uporabljeni s kitajskimi delovnimi močmi. Po vojni se bo tradicionalna japonska tekstilna industrija obnovila v omejenem obsegu.

Vrhovni vojaški svet Turčije se je 21. februarja zbral na konferenco.

Španski vojaški list priobčuje v petek vrsto važnih dekretov. Bilo je stavljenih 213 milijonov pezet kredita za postavitev vojašnic, vojaških letališč in vojnega materiala. Odredba letalskega ministra zadeva mobilizacijo celokupne letalske industrije kot ustreznih moških in ženskih delavcev.

Ministrski predsednik Winston Churchill je zbolel za lahnim pljučnim obolenjem v obliki vnetja, tako pravi zadnje zdravniško poročilo.

Po nekem poročilu Ekehangia iz glavnega stana Elsenhoverja se priznava, da so zelo velike zgube, ki so jih utrpeli severnoameriški odredi na vojnem materialu in moštvi. Napadi nemških strmoglavnih letal prve dni nemške ofenzive so zahtevali veliko žrtve.

Severnoameriške zasedbene čete so v francoski Severni Afriki zopet umorile veliko število Francozov, ki so ostali zvesti Petainu. Te umoritve, katere imajo v mnogih slučajih za podlago židovske ovađbe, so še bolj stopnjevale razdraženost francoskega in domačega prebivalstva zoper severnoameriške zasedbene čete.

Kot sporočajo iz Washingtona, je naznanil vojni minister Stimson, da se je tvorila v Avstraliji pod poveljstvom generalnega poročnika Krügerja šesta armada USA. Obsega večino na jugozapadnem Pacifiku bojujočih se ameriških čet.

boljševizmu z besedami: »Veliko iluzij o Sovjetski Rusiji se je že podrla. Vsakdo lahko vidi, kako boljševizem okuži in izdolbe dušo naroda. Suženjstvo boljševizma je hujše od smrti.« Danes pa hoče isti Churchill predati vso Evropo temu suženjstvu.

Da se ta vražji načrt ni posrečil, je edino zasluga nemške oborožene sile, ki jo je Führer o pravem času uporabil za nasprotni udarec. Velikanske bitke zadnjega poldruglega leta in pred vsem ogromna uporaba boljševiških mas v tej zimi so šele dale spoznati, s kakšnim gigantskim oboroževanjem je Stalin pripravil svoj napad na Evropo. Poraziti tega nevarnega sovražnika in odpraviti enkrat za vselej ogrožanje iz Vzhoda, to je velika naloga, ki jo je usoda postavila naši generaciji. Od tega, kako bo zastavila svoje sile, od njene požrtvovalnosti in hrabrosti je odvisna bodočnost vseh narodov Zapada, ki so danes pozvani k boju za svoj obstoj in kulturo naše celine. Zmaga ne bo podarjena nikomur, ki ne stremi z vso silo za njo.

Zaskrbljenost USA glede uspehov osi

Stockholm, 23. februarja. Severnoameriške čete so morale med umiki v Tuneziji opustiti tri naprej porinjena bojna letališča. Kakor javlja dopisnik severnoameriške Columbia Broadkastinga, so bile zgube ljudi in materiala na strani Severnoamerikancev znatne. Uspeh nemškega sunka je tak, da severnoameriške čete nimajo nobenega upanja več, da bi dosegle morje. Velikega pomena je ta umik tudi raz moralnega vidika, ker so nemške čete imele zopet nov uspeh. Treba je priznati, da se Rammel razume na svojo stvar.

25 Jahre Rote Armee - Instrument bolschewistischer Revolution

Mit grausamer Konsequenz bereitete sich Stalin auf den Schlag gegen die Kulturwelt vor. Die Nichterreichung dieses Zieles ist einzig und allein das Verdienst Adolf Hitlers

rd. Berlin, 23. Feb. (Eig. Bericht.) In 25 Jahren seines staatlichen Bestehens hat der Bolschewismus seine innere Politik mehrfach gewandelt. Auf den Kriegskommunismus mit seiner brutalen Vernichtung aller Werte erlebte man in der Sowjetunion in den Jahren der sogenannten neuen Wirtschaftspolitik eine weitgehende Rückkehr zum Kapitalismus, und seit den Fünfjahresplänen Stalins wurde sogar ein Staatskapitalismus aufgebaut, dem sämtliche Kräfte des Landes unterworfen sind. Nur in einer Hinsicht handelte die Sowjetunion mit konsequenter Folgerichtigkeit: In der Vorbereitung der Weltrevolution.

Erste Etappe — Niederlage

Für Lenin war die bolschewistische Revolte nur eine Zwischenetappe. „Die Oktoberrevolution ist das Sprungbrett zur Weltrevolution“, pflegte er zu sagen. Im Dienste dieses einen Gedankens wurden sämtliche Machtmittel des Staates eingesetzt. Nach Beendigung des letzten Weltkrieges erfolgte 1920 der Feldzug gegen den westlichen Nachbar, gegen Polen. Damals wurde ganz offen zugegeben, daß die Reiterarmeen Budjennys gegen die ganze kapitalistische Welt anrennen würden, deren Todesstunde gekommen sei. Bekanntlich endete jedoch dieser mit großer Wucht vorgetragene Angriff Moskaus gegen den Westen vor den Toren Warschaus. Der Friede von Riga beendete daher diese erste Etappe des Kampfes um die Weltrevolution.

Es war Trotzki's Lieblingsgedanke, eine „permanente Revolution“ wirklich zu sehen, mit anderen Worten: Er wollte, daß die Sowjetunion ihre Schläge gegen die sogenannte kapitalistische Umwelt ununterbrochen führen sollte. Demgegenüber war Stalin der Ansicht, daß man durch ihre Unterwühlung mittels der kommunistischen Internationale und der kommunistischen Parteien der anderen Länder einerseits und durch den „Aufbau des Sozialismus“ in den anderen Staaten sich erst die Grundlage schaffen sollte, um entsprechend vorbereitet, dem Risiko ähnlicher Fehlschläge wie vor Warschau zu entgehen.

Nachdem das 5-Millionen-Heer, das Trotzki nach Beendigung des Bürgerkrieges zur Verfügung stand und ihm als Stütze im Endkampf um die Macht nach dem Tode Lenins dienen sollte, durch den Beherrscher der Parteiorganisation, Stalin, 1924 demobilisiert wurde, bauten Stalin und seine Freunde die Rote Armee als willfähriges Instrument ihrer Politik von neuem wieder auf. Im Jahre 1926 zählte die Rote Armee erst 592.000 Mann; sie war nach dem Militärsystem, also sehr locker, organisiert und zum größten Teil mit noch aus der Zarenzeit stammendem Material ausgerüstet.

Zweck der Fünfjahrespläne

Die seit 1927/28 von Stalin in die Wege geleiteten Fünfjahrespläne hatten deshalb keinen anderen Zweck, als die Grundlage für eine riesige Aufrüstung zu schaffen. Dieser Absicht wurde die ganze Wirtschaft des Landes unterworfen. Statt Verbrauchsgüter für die Versorgung der Bevölkerung wurden neue Rohstoffquellen erschlossen, eine gewaltige Schwerindustrie aufgebaut, unzählige Rüstungsfabriken errichtet.

Bereits in den ersten Jahren, die der Proklamierung des ersten Fünfjahresplanes folgten, konnte man bei der Roten Armee eine starke Förderung der Motorisierung beobachten. So kamen im Jahre 1933 beispielsweise dreimal so viele Pferdestärken auf einen Rotarmisten als 1929, und im Jahre 1939 wuchs dieses Verhältnis, laut amtlichen Angaben, auf das Fünffache. Dabei war auch die rein zahlenmäßige Stärke der Roten Armee beständig im Wachsen begriffen. Der Friedensstand betrug 1939 bereits 1,8 Millionen

bei einem Bestand an ausgebildeten Reserven von etwa 10 Millionen. Um die „Unbesiegbare“ der Roten Armee glaubhaft zu machen, wurde von den Sowjets behauptet, daß von 1930 bis 1939 ihre Pakwaffe 70mal, ihre Panzerwaffe 43mal stärker geworden sei.

Neben der Rüstungsindustrie war die vor-militärische Ausbildung die zweite wichtige Grundlage für den Aufbau des neuen Sowjetheeres. Im kommunistischen Jugendverband und im „Ossaviachim“ lernte die Jugend schießen, Fallschirmspringen und wurde ihr auch der Gebrauch anderer Waffen beigebracht.

Der Bluterror wächst

Aber je stärker die Rote Armee wurde, desto gefährlicher wurde sie den Krenelmachthabern selbst. Stalin und seine Leute schwebten beständig in Angst vor einem Militärputsch. Schon Trotzki war nahe dabei, sich auf die Armee stützend, die Macht an sich zu reißen: als Marschall Tuchatschewski, der zu den erfolgreichsten Armeeführern im Bürgerkrieg gehörte, zu volkstümlich wurde, setzte Stalin ihn und 278 Generale sowie etwa ein Viertel der Offiziere der Roten Armee ab. Die meisten wurden erschossen, andere eingekerkert, und nur ein kleiner Rest auf untergeordnete Posten abgeschoben.

Dieses große Blutbad von 1938 bedeutete für

Besonders hohe blutige Verluste der Sowjets

Umfassungsversuche der Bolschewisten zwischen Donez und Dnjepr zerschlagen

Aus dem Führerhauptquartier, 22. Februar. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Feindliche Angriffe gegen die Nordfront des Kuban-Brückenkopfes wurden durch deutsche und rumänische Truppen zerschlagen. Der Feind wurde im Gegenangriff mit hohen blutigen Verlusten zurückgeworfen. Im Donez-Gebiet und nordwestlich davon versuchten die Sowjets neben zahlreichen örtlichen Angriffen, mit zusammengefaßten Kräften an mehreren Stellen unsere Abwehrfront zu durchbrechen. Sie wurden in schweren Kämpfen verlustreich abgewiesen.

Feindliche Verbände, die mit einer weit aus-holenden Umfassung zwischen Donez und Dnjepr die Verbindungen zu unserer Front im Donez-Gebiet abschneiden sollten, wurden von deutschen Truppen des Heeres und der Waffen-SS in Flanke und Rücken gefaßt und zerschlagen. In diesem Abschnitt setzten Kampf- und Nahkampffliegerschwader 25 feindliche Panzer außer Gefecht, vernichteten mehrere schwere Geschütze und zahlreiches Gerät. Der Feind hatte hier besonders hohe blutige Verluste.

Im Raum westlich und nordwestlich Charkow griff der Feind auch gestern erfolglos unsere Stellungen an.

Starke feindliche Angriffe südlich und nord-östlich Orel wurden in heftigen Kämpfen bei

der Rote Armee eine starke Einbuße an Kampfkraft, da ein beträchtlicher Teil kriegserfahrener und tüchtiger Offiziere nicht mehr da war und die Kommandoposten durch zum Teil unerfahrene oder ungeeignete Personen besetzt wurden. Aber demgegenüber wurde ihr Kadavergehorsam gegenüber dem Regime noch größer — jeder Soldat und Offizier wußte genau, was ihm drohte, wenn er die Politik Stalins nicht blindlings befolgen würde.

Basis der Weltrevolution

Ein Jahr nach dieser großen „Reinigung“, am 20. Jänner 1939, veröffentlichte das Parteiorgan „Prawda“ einen bezeichnenden Aufsatz. Hierin wurde zunächst festgestellt, daß die Sowjetunion nach wie vor „Ausgangspunkt, Anstoß und Basis“ der Weltrevolution sei. Die bolschewistische Partei habe niemals die Revolution in ihrem eigenen Lande als Selbstzweck betrachtet. Der Sieg des Bolschewismus in der Sowjetunion sei vielmehr nichts anderes als das „notwendige und wichtigere Mittel zur Verstärkung und Stimulierung der revolutionären Bewegung in der ganzen Welt, das Mittel zur Erleichterung des Sieges der Proletarier in der ganzen Welt, „über den Kapitalismus“. Dabei wurde auf einen Ausspruch Stalins hingewiesen, der die Sowjetunion als Basis und Mittelpunkt der weltrevolutionären Bewegung bezeichnet hatte.

Weiter hieß es in dem Aufsatz, daß das „revolutionäre Proletariat aller Länder sich bei einem bevorstehenden Krieg der Sowjetunion mit den faschistischen Mächten auf die Seite der Sowjetunion stellen werde... Die Sowjetunion selbst werde sich in diesem Kriege keineswegs

dichtem Schneetreiben abgeschlagen. Eine deutsche Kampfgruppe vernichtete im Gegenangriff die Masse einer sowjetischen Schibrigade.

Im nördlichen Teil der Ostfront fanden am gestrigen Tage nur Kämpfe von örtlicher Bedeutung statt. Bei einem eigenen Angriffs-unternehmen verlor der Feind außer zahlreichen Toten mehrere hundert Gefangene, 12 Panzer und eine große Anzahl Waffen.

Die Luftwaffe nutzte die Besserung des Flugwetters aus und griff mit starken Verbänden in die Erdkämpfe ein.

An der Nordfront schossen deutsche Jäger am gestrigen Tage 31 sowjetische Flugzeuge ab. Zwei eigene Flugzeuge wurden vermisst.

Das Hatengebiet von Murmansk und wichtige Ausladeplätze der Murmanbahn wurden erneut mit gutem Erfolg bombardiert.

In Tunesien wurden die Angriffe fortgesetzt und östlich Tebessa starke Teile einer englischen Panzerdivision vernichtet geschlagen. Sturzkampfflugzeuge zersprengten Panzer-bereitstellungen des Feindes. Ein Nachtangriff auf Tobruk verursachte im Hafen und in der Stadt große Zerstörungen.

Britische Flugzeuge warfen in der vergangenen Nacht Spreng- und Brandbomben auf einige Orte im nordwestdeutschen Küstengebiet.

auf die Verteidigung ihrer eigenen Grenzen beschränken, sie wurde vielmehr „umfangreiche Angriffsoperationen“ gegen das Feindgebiet führen. Die Sowjetunion werde, gestützt auf die Rote Armee, alles, was in ihrer Macht stehe, tun, „um den Kampf des Proletariats der anderen Länder gegen den Kapitalismus und die Bourgeoisie zu unterstützen“.

Aggressiv gegen ganz Europa

Daß es sich hierbei nicht bloß um Redensarten handelte, beweist die aktive Beteiligung von sowjetischen Offizieren und anderen Fachleuten auf ropsanischer Seite während des Bürgerkrieges in Spanien. Auch der militärische Angriff auf Finnland, die Annexion der Baltenstaaten sowie die Besetzung Besarabiens, die unter der Parole eines antikapitalistischen Feldzuges durchgeführt wurden, waren eindeutige Beweise für die aggressiven Tendenzen der Sowjetunion und deren Ausführungsorgan, die Rote Armee, bis in die jüngste Zeit hinein.

Als Lenin am 23. November 1918, also jetzt vor genau 25 Jahren, das Gesetz über die Schaffung einer Roten Armee unterschrieb, bezeichnete er sie ausdrücklich als Instrument „zur Unterstützung der bevorstehenden sozialistischen Revolution in Europa“. Daß sie mit brutalster Konsequenz auf diese Aufgabe vorbereitet wurde, bestätigt die „Prawda“ noch am 9. Jänner 1939 mit den Worten: „Die Sowjetunion ist Ausgangspunkt, Anstoß und Basis der Weltrevolution“. Vier Wochen später schrieb die „Krasnaja Swesda“ in einem Kommentar zum neu eingeführten Fahnen der Roten Armee: „Der Eid aus dem Munde des Soldaten wird wie eine Verkündung der welthistorischen Siege der Roten Armee erklingen — der Siege, welche die Fahne des Bolschewismus über der ganzen Welt hissen werden.“

Das alleinige Verdienst Adolf Hitlers

Wenn ihr die Erreichung dieses Zieles versagt blieb, so ist das einzig und allein das Verdienst Adolf Hitlers, der sich in letzter Stunde entschloß, der ganz Europa drohenden Gefahr entgegenzutreten. Mit welcher grausamer und totaler Konsequenz sich Stalin auf den geplanten tödlichen Schlag gegen die Kulturwelt vorbereitet hatte, ist in den furchtbaren Schlachten der letzten Monate offenbar geworden. Sie haben gezeigt, daß die Überwindung des Bolschewismus nur möglich ist, wenn auch wir den Krieg zu einem totalen machen, d. h. daß wir alle Mittel einsetzen und alle Kräfte anspannen müssen, um mit der Wucht des Stärkeren Sieger zu bleiben.

21 Nordamerikaner ermordet

te. Malland, 23. Februar. Von Reisenden aus den von den Attentatsentruppen besetzten Gebieten Französisch-Nordafrikas erfährt man, daß eine wahre Massenflucht der Berber ins Atlasgebirge eingesetzt hat, um sich der Zwangsrekrutierung durch die Besatzungsmächte zu entziehen. Die Eingeborenen haben keine Lust, Nordamerikanern und Engländern als Kanonenfutter zu dienen. Die bereits zum Militärdienst gepreßten Eingeborenen desertieren massenhaft. Man hat nun die Gefängnisse geöffnet und den Häftlingen Prämien von 5000 Franken und Familienfürsorge versprochen, damit sie sich anwerben lassen. Die Eingeborenenbevölkerung ist äußerst erbittert auch wegen der vielen Belästigungen arabischer Soldaten und es kommt deswegen häufig zu blutigen Zwischenfällen. Allein in den letzten Tagen wurden in Marakesch 21 erdolchte Nordamerikaner aufgefunden, darunter neun Offiziere. Vom nordamerikanischen Militärgericht in Algier wurden weitere sechs Franzosen zum Tode verurteilt und erschossen. Man warf ihnen feindliche Haltung gegenüber den Besatzungstruppen und Sympathie mit den Eingeborenen vor.

Wir erzählen Märchen und Sagen

2 Hänsel und Gretel

Die Frau führte die Kinder noch tiefer in den Wald, wo sie ihr Lebtag noch nicht gewesen waren. Da ward wieder ein großes Feuer angemacht, und die Mutter sagte: »Bleibt nur da sitzen, ihr Kinder, und wenn ihr müde seid, könnt ihr ein wenig schlafen; wir gehen in den Wald und hauen Holz, und abends, wenn wir fertig sind, kommen wir und holen euch ab.« Als es Mittag war, teilte Gretel ihr Brot mit Hänsel, der sein Stück auf den Weg gestreut hatte; dann schliefen sie ein. Und der Abend verging, aber niemand kam zu den armen Kindern. Sie erwachten erst in der finsternen Nacht, und Hänsel tröstete sein Schwesterchen und sagte: »Wart nur, Gretel, bis der Mond aufgeht, dann werden wir die Brotkrümchen sehen, die ich ausgestreut habe, die zeigen uns den Weg nach Haus.« Als der Mond kam, machten sie sich

nicht. Sie gingen die ganze Nacht und noch einen Tag von Morgen bis Abend, aber sie kamen aus dem Wald nicht heraus, und waren so hungrig, denn sie hatten nichts als die paar Beeren, die auf der Erde standen. Und weil sie so müde waren, daß die Beine sie nicht mehr tragen wollten, so legten sie sich unter einen Baum und schliefen ein.

Nun war's schon der dritte Morgen, daß sie ihres Vaters Haus verlassen hatten. Sie fingen wieder an zu gehen, aber sie gerieten immer tiefer in den Wald, und wenn nicht bald Hilfe kam, so mußten sie verschmachten. Als es Mittag war, sahen sie ein schönes schneeweißes Vöglein auf einem Ast sitzen, das sang so schön, daß sie stehenblieben und ihm zuhörten. Und als es fertig war, schwang es seine Flügel und flog vor ihnen her, und sie gingen ihm nach, bis sie zu einem Häuschen gelangten, auf dessen Dach es sich setzte, und als sie ganz nahe herankamen, so sahen sie, daß das Häuslein aus Brot gebaut war und mit Kuchen gedeckt; aber die Fenster waren von hellem Zucker. »Da wollen wir uns dran machen«, sprach Hänsel, »und eine gesegnete Mahlzeit halten. Ich will ein Stück vom Dach essen, Gretel, du kannst vom Fenster essen, das schmeckt süß.« Hänsel reichte in die Höhe und brach sich ein wenig vom Dach ab, um zu versuchen, wie es schmeckte, und Gretel stellte sich an die Scheiben und knusperte daran. Da rief eine feine Stimme aus der Stube heraus:

»Knusper, knusper, knetschen, Wer knuspert an meinem Häuschen?«

Die Kinder antworteten:

»Der Wind, der Wind, Das himmlische Kind!«,

und aßen weiter, ohne sich irremachen zu lassen. Hänsel, dem das Dach sehr gut schmeckte, riß sich ein großes Stück davon herunter, und Gretel stieß eine ganze runde Fensterscheibe heraus, setzte sich nieder und tat sich wohl damit. Da ging auf einmal die Türe auf und eine steinalte Frau, die sich auf eine Krücke stützte, kam herausgeschlichen. Hänsel und Gretel erschrakten so gewaltig, daß sie fallen ließen, was sie in den Händen hielten. Die Alte aber wackelte mit dem Kopfe

und sprach: »El, ihr lieben Kinder, wer hat euch hier hergebracht? Kommt nur herein und bleibt bei mir, es geschieht euch kein Leid.« Sie faßte beide an der Hand und führte sie in ihr Häuschen. Da ward gutes Essen aufgetragen, Milch und Pfannkuchen mit Zucker, Äpfel und Nüsse. Hernach wurden zwei schöne Bettlein weiß gedeckt, und Hänsel und Gretel legten sich hinein und meinten, sie wären im Himmel.

Die Alte hatte sich nur so freundlich angestellt, sie war aber eine böse Hexe, die den Kindern auflauerte, und hatte das Brothäuslein bloß gebaut, um sie herbeizulocken. Wenn eins in ihre Gewalt kam, so machte sie es tot, kochte es und aß es, und das war ihr ein Festtag. Die Hexen haben rote Augen und können nicht weit sehen, aber sie haben eine feine Witterung wie die Tiere, und merken's, wenn Menschen herankommen. Als Hänsel und Gretel in ihre Nähe kamen, da lachte sie boshaft und sprach höhnisch: »Die habe ich, die sollen mir nicht wieder entweichen.« Frühmorgens, ehe die Kinder erwacht waren, stand sie schon auf, und als sie beide so lieblich ruhen sah, mit den vollen roten Backen, so murmelte sie vor sich hin: »Das wird ein guter Bissen werden.« Da packte sie Hänsel mit ihrer dünnen Hand und trug ihn in einen kleinen Stall und sperrte ihn mit einer Gittertüre ein; er mochte schreien wie er wollte, es half ihm nichts. Dann ging sie zur Gretel, hüllte sie wach und rief: »Steh auf, Faulenzerin, trag Wasser und koch deinem Bruder etwas Gutes, der sitzt draußen im Stall und soll fett werden. Wenn

er fett ist, so will ich ihn essen.« Gretel fing an, bitterlich zu weinen; aber es war alles vergeblich, sie mußte tun, was die böse Hexe verlangte.

Nun ward dem armen Hänsel das beste Essen gekocht, aber Gretel bekam nichts als Krebschalen. Jeden Morgen schlich die Alte zu dem Ställehen und rief: »Hänsel, streck deine Finger heraus, damit ich fühle, ob du bald fett bist!« Hänsel streckte ihr aber ein

auf, aber sie fanden kein Bröcklein mehr, denn die viel tausend Vögel, die im Walde und im Felde umherflogen, die hatten sie weggepickt. Hänsel sagte zu Gretel: »Wir werden den Weg schon finden!«, aber sie fanden ihn

Zeichnung: Anni Samitz

Knöchlein heraus, und die Alte, die trübe Augen hatte, konnte es nicht sehen, und meinte, es wären Hänsels Finger, und verwunderte sich, daß er gar nicht fett werden wollte.

(Fortsetzung folgt.)

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Kino.) Odkar imamo v Krainburgu novo povečano kino-dvorano, saj je v njej prostora za 500 oseb, vendar malo lažje prideš na vrsto pri preskrbi vstopnice za predstavo. Kreisleiterju Pg. Kussu gre zasluga, da so predstave prestavljene iz prejšnje dvorane, ki je bila preamajna, v novonarejen še enkrat večji prostor. Zvočna aparatura je kar dobra, dvorana je jako akustična. Sedanjí vodja tonkina g. Willi Pecharda, ki je izvežban strokovnjak, ima povsod svoje okno in skuša zadovoljiti prebivalstvo v vsakem oziru. Velike vrednosti je naprava vhodov in posameznih izhodov. Občinstvo v par trenutkih izprazni dvorano, tako da ni treba čakati dolge minute, preden se prerineš do izhoda, kakor je bila preje navada. Ker so predstave zelo obiskane, bi bilo želeli, da se filmi, ki imajo ključno vrednost in propagandni značaj vsaj še enkrat več ponove, kot dosedaj.

Krainburg. (Prevrščoljubezen si je hladila v Savi.) Dne 16. februarja so doživeli pasantje lesenega mostu v Krainburgu za sedanje resne čase zabaven dogodek. Neka v tovarni »Sikra« v Krainburgu zaposlena mlada dekle se je prehuo zaljubila v nekega poročanca, ki je tudi tam zaposlen. Ker je njeno neumestno ljubezen mož odločno odklonil, se je dekle pri priti odločilo, da skoči v Savo. To je po zagrožljivih besedah takoj storila. Ko pa je videla, da je Sava premrzla in, kakor pravijo Krainburžani, tudi »premokra«, je hipoma v vodi zavrnila svoje šibko telesce in kljub temu, da ji je voda segala do pasu, Savo prebredla in izstopila na nasprotnem bregu. Upamo, da je ta nepremišljen korak dečvo spametoval, ker je dobila precej hud nahod poleg zasmehovanja od strani svojih tovarišic.

Krainburg. (Prireditve KdF.) Dne 20. in 21. februarja je priredila NS-Gemeinschaft »Kraft durch Freude« v Krainburgu vesel varietetni večer. Takoj nato so priredili 22. in 23. februarja v strankinem domu »mojstrski večer operete«. Dne 24., 25., 26. in 27. februarja bo ta prireditve izvedena v zaprtih prostorih za obrate. Od 20. do 27. februarja bodo torej dnevno prireditve KdF., tako, da se že izpolnjujejo besede Reichsministra dr. Goebbelsa, ki jih je izrekel v svojem zadnjem govoru: Vlada pa sicer stori vse, da se nudi delovnemu ljudstvu v tem težkem času potreben oddih. Gledališče, kin, glasbene dvorane poslujejo dalje. Nikakor ne nameravamo, da pričarimo nad naš narod sivo zimsko razpoloženje. Kar služi narodu, kar vzdržuje njegovo bojno in delovno moč, jo napravi la.

Aus dem Kreise Stein

Stein. (Uspešni službeni razgovori.) Pred kratkim se je vršil službeni razgovor, ki ga je priredil Ortsgruppenleiter Franz Straßer za Ortsgruppen-Amtsleiterje NSDAP in Amtswalterje KVB. Po predavanju o nalogah NSDAP je pridobil kot nove sotrudnike 11 Parteigenossen, ki bodo opravljali službo Zellenleiterjev in ki bodo z nasveti pomagali Zellenleiterjem KVB. Nato je govoril Kreisleitungsleiter NSDAP, Kreisleitung Stein, Müller, o nalogah Zellenleiterjev kakor tudi o sodelovanju s službenimi mesti DAF, NSV in Frauenschaft.

Mannsburg. (Generalni apel.) Nedavno se je vršil v Ortswaltungi DAF generalni apel sodelavcev DAF. Betriebsobmännerji so iznesli svoje želje in so jim pojasnili razna vprašanja. Zvečer je govoril Kreisobmann Huemer sodelavcem Ortsgruppenwaltungen, Betriebsobmännerjem in Betriebsführerjem in sporočil bodoče naloge.

Holm. (Iz Ortsgruppe.) Ortsgruppen-

govo bojno in delovno moč, jo napravi la bolj jekleno in večjo, to je dobro in za vojno važno. Nasprotno se odpravi. Zato sem v izenačenje ravnokar navajanih ukrepov odredil, da se prostori za duševni in duhovni oddih naroda ne zmanjšajo, temveč pomnože.

Krainburg. (Zapisega državnih uradnikov.) V blagajniški dvorani Finanzamta Krainburg, ki je bila okrašena z Reichsdienstflagge, sta bila imenovana dne 18. februarja 1943: v kratki in lepi slovesnosti dva bivaša jugoslovanska davčna uradnika za uradnika v nemški državni finančni upravi. Svečanosti so poleg celokupnega uradništva prisostvovali Kreisleiter Pg. Kuš, predstojnik glavnega carinskega urada Krainburg in Kreispresseamtsleiter.

St. Veit a. d. Save. (Prireditve KdF.) Dne 27. februarja ob 20. uri se bo zopet vršila v strankinem domu prireditve KdF. Ravno tako kot zadnja prireditve podaja tudi ta višek artistike. Iz obilice pokazanega naj posebej omenimo: Gino Wittigovo, pevko iz Sedmograške, ki nam je pela v svoji lepi sedmograški narodni noši nemške in romunske narodne pesmi, vidimo Bepalija, ki je še

Pridelovanje oljevitih rastlin

(Nadaljevanje)

Setev ogrščice se vrši z ozirom na podnebje kraja v različnem času. Zimska ogrščica se seje od srede julija do srede avgusta, v toplejših krajih, zlasti v vinorodnem podnebbju, pa tudi do srede septembra. Pomladansko setev ogrščice vršimo v aprilu in maju, kakor pač kažejo vremenske prilike. Predno ogrščico sejemo, moramo zemljo dobro pripraviti in močno pognojiti s hlevskim gnojem. Tudi močna gnojica, zlasti pa gnoj od perutnine zelo vpliva na dobro rast in kakovost ogrščice.

Nekateri sejajo ogrščico najraje na praho, kjer dobro obradi. Navadno jo pa pridelujejo večinoma na krmskih rastlinah, ki se spravijo zgodaj z njive, tako da je mogoče zemljo po dvakrat preorati, predno se seje. V gorkejših krajih se prideluje zimska ogrščica tudi po zgodnjem žitu. Če zemljo za setev ogrščice orjemo dvakrat, pognojimo s hlevskim gnojem pred drugim oranjem. Ugodno delujejo pri ogrščici tudi umetna gnojila. S prav dobrim uspehom se rabijo umetna gnojila, ki so bogata dušika in fosforne

pred nekaj dnevi vzbujal pozornost v berlinski Skali s svojimi predavanji in Michlina, smešnega umetnika na kolesu, ki kaže zanimive reči in izzove dolgotrajne salve smeha, potem eksperimentalnega psihologa Mortona s svojim čudovitim žolodcem, Pariški orkester Ellen Claudine s svojimi sedmimi igralci jazza se mudí šele nekaj dni v Nemčiji. Način predvajanja diši torej še čisto parisko, t. j. nemškemu občutku še eksotično. Vsa ta predvajanja so še obdana s humoriistično napovedjo in lepimi plesi.

Naklas. (Apel Ortsamtsleiterjev.) Tu se je dni letos drugi apel Ortsamtsleiterjev v vrsti pisarni. Pod vodstvom Ortsgruppenleiterja Schescharka so temeljito preresetali vsa Ortsgruppno tičoča se vprašanja. Za novega Organisationsleiterja je bil imenovan Pg. Nühlen.

Kreis Radmannsdorf

Wocheiner Felstritz. (Vlak ga je povozil.) Pred nekaj dnevi je lokomotiva nekega vlaka na postaji Wocheiner-Felstritz podrla delavca Viktorja Koposchka iz Aßlinga, ko je hotel prekoratičti progo, na tla in mu odrezala levo roko. Ponesrečenec je bil prepeljan v bolnišnico na Gallenfels v zdravljenje.

kislina. Poleg hlevskega gnoja se rabi za ar po 10 kg superfosfata in ravno toliko žveplenokislega amonijaka. Dobro vpliva tudi Tomaževa žindra (20 kg za ar; ar je 100 m²) namesto superfosfata. Če je treba, se dodajo tudi kalijeva gnojila. Po gnojenju z umetnimi gnojili nam pomladanska setev ogrščice hitreje in bujnejše raste, in se laže ubrani škodljivih bolh.

Zimsko ogrščico sejemo bolj redko in zgodaj, da se do zime dobro obraste, kajti v tem primeru nam veliko laže preboste ostro zimo. Če sejemo ogrščico s strojem v vrste, naj bodo le-te vsakebi po 45 cm, in v tem primeru porabimo za ar 70 dkg do 1,50 kg semena. Na bolj pusti zemlji naj bodo vrste narazen po 30 do 35 cm, v tem primeru porabimo semena na ar 1,20 kg do 1,70 kg. Pri setvi na široko pa rabimo več semena, in sicer na ar 1,70 kg do 2,10 kg. Kar smo povedali o setvi zimske ogrščice velja tudi za setev pomladanske ogrščice. Na vlažni zemlji prav plitvo zavlečemo seme ogrščice, v suhi in rahli zemlji po kvečjemu za 2 do 3 cm globoko.

Tudi ogrščico je treba oskrbovati, če hočemo da nam dá dober pridelek. Ogrščico je treba predvsem pletiti in tudi okopavati. Kakor smo že omenili, je ogrščica jako podvržena vremenskim vplivom, kakor slani, zimi brez snega, ledena skorja po snegu, ki je zapadel moko zemljo ter suša in tudi dolgotrajno deževje. Posebno nevarna ji je pozna slana ob času njenega cvetja, ki jo čestokrat popolnoma zamori.

Veliko sovražnikov ima ogrščica v raznih zajedavcih, ki jo hudo napadajo. Bolhe so ji jako nevarne, ko je ogrščica še majhna in nežna; posebno pomladanska ogrščica je podvržena bolham, ki jo včasih popolnoma uničijo. Ob cvetenju jo napada ogrščičar ali repičar, mali zelenkasto-svetli hrošček, ki objeda cvetne popke in na te samica odlaga tudi svoja jajčeca. Iz tega jajčeca izlegla ličinka razjede cvet in ga navadno popolnoma uniči. Proti temu škodljivcu smo skoro brez moči, da bi ga uničili, kvečjemu, če bi šli ob jutranjih urah po nasadu ogrščice s posodo, napolnjeno z vodo, ter bi v njo otresali otrple ličinke. Ogrščica ima svoje sovražnike v raznih boleznih, ki jo napadajo, in te so: črna rosa, plesen in gušavost korenin.

(Dalje prihodnjč)

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Wieviel Strom darf man brauchen?

Koliko toka smemo porabiti?

Im gegenwärtigen Zeitpunkt, da unser Volk in den totalen Krieg eingetreten ist, ist es notwendig, in ständig wachsender Zahl Waffen für die kämpfende Front zu schmieden. Dafür aber braucht die Rüstungsindustrie Strom und Gas. Damit ihr diese Energie in ausreichendem Maße zur Verfügung steht, ist es notwendig, daß jeder einzelne seinen Strom- und Gasverbrauch stärkstens einschränkt.

Je größer der Haushalt ist, desto mehr Möglichkeiten ergeben sich, Einsparung durchzuführen. Der Generalinspekteur für Wasser und Energie, Reichsminister Speer, hat daher angeordnet, daß Haushaltungen mit mehr als zehn Zimmern nunmehr nur noch 80 vH. derjenigen Strommenge verbrauchen dürfen, die sie im gleichen Zeitraum des Vorjahres entnommen haben. Von den übrigen Haushaltungen und beim Gasverbrauch wird erwartet, daß 10 vH. gegenüber dem Vorjahresverbrauch eingespart werden.

Die Überwachung der Anordnung geschieht durch einen Sonderbeauftragten für die Energieeinsparung, der bei offenkundigem Verstoß eine Verwarnung oder bei großen Verstößen eine Bestrafung ausspricht; in besonders krassen Fällen wird der Name des Schuldigen öffentlich bekanntgegeben.

Der Sonderbeauftragte hat die Aufgabe, die Energieeinsparung bei Behörden und Dienststellen der Partei und der Wehrmacht zu überwachen, die mindestens eine Einsparung an Strom von 30 vH. gegenüber dem Vorjahr durchführen müssen. Auf Banken und private Verwaltungen finden die Bestimmungen des an die Behörden ergangenen Erlasses sinngemäße Anwendung. Die Reichsstelle für die Elektrizitätswirtschaft (Reichslastverteiler) wird außerdem im Einvernehmen mit dem Sonderbeauftragten für die Energieeinsparung noch besondere Anordnungen über die Einschränkung des Lichtverbrauches anderer Abnehmergruppen erlassen.

Das deutsche Volk wird willig auch diese Einschränkung auf sich nehmen, um seinen kämpfenden Söhnen an der Front mehr und bessere Waffen liefern zu können und damit seinen Beitrag zu leisten zum Endsieg.

Wer Strom und Gas spart, hilft der Front!

Glühlampenverkauf im Sommer

Prodaja žarnic poleti

Nach einer Anordnung der Wirtschaftsgruppe Elektroindustrie ist die Lieferung von Glühlampen und elektrischen Blitzlichtlampen an andere als kriegswichtige Betriebe und Einrichtungen bis zum 31. August 1943 verboten. Ausgenommen von dem Verbot sind Lieferungen für den Vertrieb an die zum Handel mit Glühlampen und elektrischen Blitzlichtlampen zugelassenen Unternehmungen, an Lebensmittel-einzelhandelsgeschäfte für den Eigenverbrauch, an Anstalten und Einrichtungen, die der Gesundheitspflege, an Fliegergeschädigte, an die Wehrmacht, Polizei, Reichsbahn und Reichspost. In begründeten Einzelfällen kann die Wirtschaftsgruppe Elektroindustrie Ausnahmen von dem Verbot zulassen.

Netz- und Bezirkskarten der Reichsbahn

Mrežni in okrajni vozni listki drž. železnice

Mit 1. März 1943 werden die in das Reich eingegliederten Gebiete Kärntens, Krains und der Untersteiermark in die Netz- und Bezirkskarten der Deutschen Reichsbahn einbezogen. Wir verweisen auf eine Anzeile in der heutigen Nummer.

Rolf Lennar:

V ZAKON Ž NJIMI!

Humoristični roman

9

Viktor, to je čudna stvar. Seveda Viktor še ni poklical, in Elli je vsa besna na tega fanta. Nasprotno je pa prav dovzetna za ljubeznive pozornosti dra Jaekla. Priporoča ga, ker je zobni zdravnik sigurna eksistenca. Tudi gospa Reinhardova se taki zvezi ne bi protivila. Koliko bi se vse dalo prihraniti že pri računih za zobe! In obe očitata Brigitti, zakaj je v zadnjem času tako zelo zanemarjala tega častilca.

Sredi tega pretresa zopet pozvoni. Elli skoči ven in se skrivnostno vrača.

»Kaj pa je vendar?«

»Dopovedala bi ti rada to vest prizanesljivo, Brigitte. Da mi ne omedliš.«

Gospo Reinhardovo naravnost vznemirjajo Ellina čudna namigavanja: »Kdo pa je pozvonil, gospodična Elli?«

»Le uganite.«

»Moj Bog, povej že vendar«, reče Brigitte nestrpno. Elli bi človeka lahko čisto zmešala.

»Viktor.«

Brigitte se bliskovito povzpne na rob postelje.

»Viktor? Na njenem obrazu se odraža sam sončni svet.

»Ne da se tajiti, pripomni Elli suho, na njenem obrazu pa je videti znatno manj navdušenosti ko pri Brigitti. Tudi gospej Reinhardovi nikakor ne gre v glavo, zakaj

se njena hčerka tako zavzema. Kaj neki to pomeni?

»Ah, nič«, reče Brigitte. Pri tem pa ne more preprečiti, da jo rdečica oblije po obrazu.

Gospa Reinhardova gre ven, da pusti obiskovalca noter. Med tem zleze Brigitte v posteljo in se pokrije do ušes. Srce ji močno utripa. Toda saj ima Elli za pomočnico — kaj se ji naj potem zgodi! Ta pa reče nenadoma: »Na svidenje.«

»Ti že hočeš iti? Elli ostani tukaj!«

To zveni kot SOS.

Toda ta klic na pomoč Elli ne usliši. Elli ima druge načrte.

»Prvič nimam nobenega časa. Drugič Viktor ni doktor Haessel. Tretjič: nočem motiti. Četrtič: pridem zopet nazaj. Petič: sicer pa sploh ne grem. Šestič: ampak ostanem tukaj. Sedmič: grem le v sosedno sobo in prisluškujem. Osmič: ker sem sila radovedna. Devetič: na to, kar bo povedal Desetič: o ta Elli!« S tem je izginila, Brigitto surovo prepustivši njeni usodi.

Med tem je Viktor odločil v predsobi. Gospa Reinhardova ga je zelo hladno sprejela. Rekel ji je bil nekaj prijaznih besed in prosil, če sme obiskati Brigitto. Vstopi, in gospa Reinhardova se umakne.

»Dober dan, gospodična Reinhard.«

Brigitte leži zlekknjena v postelji in gleda v štuk na stropu. »Izvolite sesti«, reče.

Viktorju se zdi, kakor da sprejema kakšno miloščino; uboga. Njegov stol je po vsej priliki oddaljen pet metrov od postelje in to se mu zdi veliko predaleč za uspešen pogovor.

»Ali smem stol nekoliko bliže primakniti?«

»Prosim.«

»Dovolite — prinesel sem vam nekaj rož s seboj.«

»Postavite cvetlice k ostalim. Hvala.«

Viktor se ozre, da vidi, kje stoji »ostale«, zapazi rože dra Jaekla in stisne k njim svoje rože v vazo.

»Minilo je vsekakor že štirinajst dni«, povzame Viktor zopet dvogovor.

»Ah? Kako hitro mine čas.«

Viktor si je predstavljal, da bo sprejem nekoliko topleji. Vzlic temu pa hoče dovršiti svojo misljo.

»Slišal sem, da ste bolni.«

»Vsekakor.«

Najraje bi si dal sam zaušnico zaradi bebastih stavkov, ki jih je proizvajal. V pismenem je znatno boljši.

»Kako se počutite?«

Zelo napeto mu odgovori: »Bolje.«

»To me veseli.« In nato se mnogokrat opravičuje zaradi neumnosti, ki jo je takrat storil.

»Potem se pač moram tudi jaz opravičiti?« reče Brigitte.

Viktor razmišlja in ne ve zakaj.

»Zakaj pa?«

»Zaradi zaušnice, ki sem vam jo dala.«

»Ampak nasprotno, to sem si bil pošteno zaslužil.«

S tem je bil presekana led na obeh straneh. Brigitte prvč pogleda Viktorja, odkar sedi tako poslušno na stolu. Prav vroče ji postaja, tako blizu ji je, in pri tem se nekoliko vzravna.

»Prosim, ali bi hoteli biti tako ljubeznivi,

da mi pripravite podvzglavnik? Sedim tako neudobno.«

Viktor vstane in stori to. »Prav rad.«

Ona se nasloni nazaj in zatisne oči.

»Hvala.«

Njena brsteča mladost in okolje spalnice omamita Viktorja.

»Ali ste trudni?« vpraša

»Kako to?« vpraša ona.

»Ker ste zatisnili oči.«

Precej dolgo traja, da odgovori: »Ne.«

Viktor je tudi le človek. Tolikim deviškim čarom se ne more ustavljati, in jo hoče poljubiti. Morda bi bilo vse dobro izteklo, če...

Oziroma če ne bi.

Če namreč ne bi bil pozvonil telefon.

Telefon je vedno krut. Ne pozna nobenousmiljenja z ljudmi. Brigitte prime za slušalo.

»Prosim? A ti si, Horst. Zelo ljubeznivo od tebe, da se telefonično oglasiš. Kako mi je? Zdravnik me hoče danes proglasiti za zdravo. Sicer pa najlepša hvala za tvoje lepe rože. Toda vsak dan mi pa le ne smeš podariti cvetic!«

Viktorjeve oči so zopet obrnjene k povečanemu šopku rož. Njegove rože se skoro ne dajo razločiti od onih motilca na telefonu.

Jezi ga, da ni vzel nageljev.

Med tem je Brigitte z drom Jaeklom veselo kramljala dalje.

»Kako? Nabavlil si si ljudski avtomobil? Od kedar pa? Rad bi se kam peljal? V nedeljo? In jaz se naj peljem s teboj? Bom pa vprašala mamico, če smem.«

(Dalje prihodnjč)

TROJICA

Sodobna junaška pesem
Spisal Tudor Stoica

Iz poročila OKW z dne 3. februarja 1943.
o junaškem boju šeste armade: »Njeno
usodo delita dve romunski divizije.

Pozne jeseni zahodno od Stalingrada. Drobne deževne niti vežejo oblake z zemljo in sivina se nizko vleče preko oskrunjenih zemlje, katero so razorali nebrojni razstrelki in neštivilne mine.

V nekem mnskem lijaku, v čegar globini se je stvorilo jezerce, leži Ion. Ion Botez iz Traticenija iz Besarabije. Poleg njega čaka širokoplečasti Pomerjanec bodočih dogodkov. Valovanje najostrejših bojov ju je ločilo od njunih edin. Sedaj sta čisto spredaj in imata svoje tovariše daleč zadaj za hrbtom, katere je odrinila sovjetska premoč. Oklopjaki so se valili mimo, skakajoče sence boljševiških strelcev so se plazile mimo, — ostala sta neopažena in morda sovražnik nima niti časa, da bi se brigal za nju, ki sedaj čakata, da z nasprotnim napadom zopet dobita zvezo.

Nemec zna nekoliko romunsko, Ion zna reči nemško samo »dober dan«, kar je premalo za uporabo. Mirno premišljujeta vsak svoje. Katerikrat se posmeheta drug drugemu, kot šolarji, ki se zabavajo zopet s kako pustolovščino. Naenkrat začne Ion šepetati. Mora si dati duška, Ion, mali živahen fant s črnimi brki in živahnimi očmi.

»Ti ne veš, kaj je trojica, Nemec! Ti ne veš! To je križ — križ s tremi ročicami. Kot drevo stoji tu, in na rokavih se nahajajo mesto vej kot sadovi slike — Kristus, Maria in svetniki. Nad njimi je majhna streha. Na našo trojico moram sedaj misliti — tam doma v Traticeniju!

K vojakom sem odšel, ko so prišli Sovjeti v Besarabijo. Moja Anica je ostala sama in moj Gavril je bil dva meseca star. Nisem mogel do nje, kajti bil sem vojak in sem prisegel. In kasneje bi me Rusi tudi več ne pustili tjakaj.

Ko je nato prišla naša križarska vojna zoper boljševike, je prišla naša stotnija blizu mojega domačega kraja. Bili smo v rezervi, fronta je pa tekla nekje pri Odesi. Moj stotnik — Bog mu plačaj — mi je dal en dan dopusta, da naj grem pogledat v svojo vas, kako je tam! Moj Bog! — Kako! Bilo je uro hoda in pred vasjo je stala trojica na križišču potov — polomljena od teh pesjanov. Ena roka je bila odbita in streha je bila po strani. Bilo mi je hudo, kajti mi Romuni smo pobožni. Toda še večja je bila bolelost, ko sem prišel v vas; moja hiša je bila pozgana, moja mala hiša, kjer sem bil tako zelo srečen. Vola so pobili, hruško posekali, samo nekaj kokihi je kokodakalo po dvorišču. Pa vseeno — hudič naj jih vzame — samo če moja Anica in otrok... »Ion je globoko vzdihnil. »Iz neke kože je končno prilezel starček, veš, tega sem vprašal po Anici — Nemec, rečem ti, če dobim enega teh pesjanov v svoje pesti, zadavim ga s temi rokami. Odpeljali so mojo ženo — na delo — so rekli. Otroka je Bog poprej vzel k sebi. Hvala mu!« Nekaj časa je Ion molčal. Pomerjanec, ki čuti in ne razume, se stemni pred očmi, tako zelo občuti tujo bolelost. »Pozneje sem preiskal svojo hišo. Enkrat je bilo lepo, — enkrat! In tako

čisto — belo platno in pisani tekači — Anica je znala tkati — in svete podobe, s fino obrobjenimi brisačami kot okras in cveticami. Polovica ene svete podobe je še visela na steni — Miklavž, zaščitnik zakonov! Eno polovico so odbili in ostala je samo roka s privzdignjenim prstom. Kot svarilo je molel prst! Razumel sem svarilo in spomnil sem se zopet na trojico s tremi ročicami, od katerih je ene manjkalo! Spoznal sem: Tri ročice so — Bog, domovina ostala. In za te se izplača umreti! Ali me in družina! In ena ročica — družina — je bila odbita. Toda Bog in domovina sta

44-PK. Bilo je zadnje dni pred Varšavo. Pred nekim južnim predmestjem se je nahajala skupina in čakala povelja za napad. Ta napad naj bi bil njen ognjeni krst in moštvo se je oziralo na svojega mladega Leutnanta. Ali se ne opazi tudi na njem nekako malo negotovost pred bodočim negotovim?

V somraku je bilo videti njegov mirni obraz. Od sonca ožgane, še nekoliko mladeniške poteze so kazale resnost, odločnost in odgovornost. Njegova roka, v kateri je držal uro, se ni tresla.

Bilo pa je, kot bi razumel, kakšne misli in občutki so spreletavali njegove možje, kot bi slutil nemirno pričakovanje, željo, da bi udarili. Spoznal je kot svojo nalogo, da jim zopet da mir in gotovost, kot so ju imeli na vežbališču.

Potegnil je par škatelej cigaret iz svoje torbe za javljanja, jih dal najbližjemu in je rekel: »Ali pokadimo cigareto?« V trenutku, ko so prižgali vžgalico, je videl, da so se svetle njihove čuječe oči zopet mirno med robom jeklene čelade in svetlimi pasovi za patrone strojnice.

Napad se je lahko pričel...

*

Bilo je sončnega poletnega dne ob Ilmen-akem jezeru.

Zugsführer je postal Kompanieführer; odlikovanja na njegovih prsih so pričala, da se je odlikoval kot vojak na vseh evropskih frontah. Vojna je pustila sledove na njegovem obrazu, ki so ga zelo postarali. Oči so imele blesk boja na Poljskem, nekatere poteze okoli ust so bile od prekopa La Bassée, dolga brazgotina preko levega lica je bila spomin balkanske vojne. Če so bile njegove oči sedaj večkrat kot jeklo, če je izgledal zgrbančen obraz kot ustrojen, so bili to znaki vojskovanja na Vzhodu, kjer je od prvega dneva dalje v prvih vrstah.

Neko noč je morala njegova stotnija postaviti stražo na skrajnem položaju. Del mož je ležal pred našim najsrednjšim bunkerjem. Svetilna krogla je frčala po nebu. Zamislal sem, kot bi oslepel. Sovjeti so napadli.

V istem trenutku smo izpadli v divjo noč. V kolikor smo mogli videti, se je zdelo, da

K že na kratko poročanje uporabi brazilskih čet, ki naj bi bile prepeljane na severnoafriško bojišče, doznavamo sledeče posameznosti: Prišlo je do sporov, ko so se odstranili posamezni vojniki iz vrst, da se še enkrat poslovo od domačih. Ko so jih prišli iskat, da se vrnejo, so odvrgli orožje in vpili, da se jim ne ljubi, da bi bili v Afriki pobiti za Amerikance.

Francoski vladni šef Pierre Laval, katerega so pri sprejemu častnikarjev v soboto vprašali, kakšen vtis je nanj napravil govor Reichsmистра dr. Goebbelsa, je izjavil: »Boljševizem je danes največja nevarnost za Evropo. Stevilo onih, ki so to spoznali, je vsak dan večje.«

Kot sporočajo iz Teherana so samo v glavnem mestu zaprli tri poslanke, dva bivša ministra, pet bivših diplomatov, 80 višjih čast-

razumeš, Nemec?« Pomerjanec pokima in pomoli Ionu roko. Pošepne mu: tovariš!

Ion se vzdrami.

»Tovariš!« zavpije in se obenem udari na usta, ker se zave, da lahko privabi ta vzklík sovražnika. Toda veselo iznenadenje je večje kot strah. Oba jezika imata isto besedo: tovariš! Kasneje prihrumi nasprotni napad — ropotajoči oklopjaki, Nemci in Romuni — zmagovalci! In zopet so tovariši tu, s katerimi se borita do zadnjega.

Ko se nato pred Ionom vzdigne goreče drevo težkega granatnega izstrelka, je videl v svetlobi trojico iz Traticenija. In je nepoškodovana — tri ročice dviga k Bogu: vera, domovina in družina! Pod trojico pa stoji Anica z otrokom na roki. Smeji se.

Ali pokadimo cigareto?

strelli padajo v prazen prostor. Avtomatično orožje je delovalo venomer — spremljano od klicev, vpitja, peklenskega ropotanja. In še ena svetilna krogla je sfrčala v loku nad kotlino. V svetlobnem siju je bilo videti bližnji jelkov gozd kot široko, temno konico, ki je napolnjena s hitro se premikajočimi postavami: sovražnik je ob naši postojanki!

Nenadna svetloba je udarila v mojo samozavest, kot kaka dolga, dolga žareča igla. Razpočila se je mina — celo minsko polje. Videl sem svetlobni lok pomarančasto žarečih žarkov, nato cele svežnje modrih svetlobnih stebrov, ki so trgali človeška telesa, ognjene fontane, ki so vrgle v zrak razmesarjena telesa med jelkami.

Vse se je izvršilo na mah — potem tema — poslednja svetilna krogla, ki je kazala ostanek sovražnika na begu pot do njihovih postojank.

Tema se je vlegla nad razrušeno pokrajino. Plazili smo se k našim bunkerjem nazaj, se vlegli — toda nihče ne more spati. Iz nekega kota pa slišimo miren, pritažen glas: »Ali pokadimo cigareto?«

Cez četrto ure smo vsi globoko spali.

*

Bilo je zimske noči v karelijskem pragozdu. To noč, ki prav za prav ni bila noč, smo prižgali ogenj v neizmernem gozdu strahov. Dohiteli smo kolono vozov, ki je peljala na pokopališče junakov. Štirinajst mrtvecev. Na neki šotorovini je počival mlad bataljonski poveljnik, ki se ni nikdar umaknil — tudi ne mrtev. Njega naj spremljamo na zadnji poti.

Svoj pohod smo nadaljevali še v svetli noči, skupno s padlimi tovariši v tihl koloni.

Mirno smo korakali, ni se nam mudilo. Naš voz se je počasi majal dalje, konj ga je s težavo vleče iz gozda proti jezerski ožini. Tako je, kot da bi nam bila tiha vožnja skozi gozd vzela vsako besedo z ust — izgovorili smo. Vsak je zamišljen, toda vsi mislijo nanj, ki smo ga tako dolgo poznali in ki leži sedaj med smolnatimi deskami na šotorovini, na naš voz. Roko denem v žep, potegnem iz njega škatlo in rečem: »Ali pokadimo cigareto?«

44-Kriegsbericht Dr. Kristian Zarp.

nikov, 10 advokatov, 550 trgovcev in 120 dijakov. Obdolžili so jih, da so motili red in mir v deželi. Del njih so deportirali.

Severnoameriško mornariško ministrstvo objavlja, da se ni vrnila podmornica »Argonaut«, največja mornarica USA, in da se jo zato mora smatrati za zgubljeno. Poleg tega objavlja mornariško ministrstvo, da je bil potopljen rušilec »Dehaven« v pomorski bitki pri Salomonskih otokih med 29. januarjem in 4. februarjem od japonskih strogolavnih letal.

Novi vrhovni poveljnik protisovinskih čet na Bližnjem Vzhodu, general Wilson, je izdal zaupno navodilo svojim častnikom, da se zabranjuje boljševiška agitacija med četami po boljševiških agitatorjih v interesu splošne discipline.

gangenheit nach, sondern arbeiten Sie lieber etwas Positives.

25. Ein Familiengrab nennt man auch Gruft.

26. Der Gründonnerstag kommt vor dem Karfreitag.

27. Heute ist es so schön; ich glaube, wir fahren ein bißchen ins Grüne.

28. Die Kupferdächer der alten Kirche waren mit Grünspan überzogen.

29. Wir ließen ein Lot ins Meer; erst nach 30 Minuten erreichten wir den Grund.

30. Er legte durch fleißige Arbeit den Grund zu einem großen Vermögen.

Wörter

Griffel (m) — kamenček, pisalo

Grimasse (w) — spaka

grimmig — srdit, oster

Grippe (w) — gripa, influenza

Grind (m) — krasta, gorje

grob — robot, grob, hud

Grobian (m) — neotesanec, surovina

Grobheit (w) — neotesanost

gröblich — hudo, zelo

Grog (m) — grog, rum z vodo in sladkorjem

grollen — jeziti se

Großartigkeit (w) — veličastnost, sijajnost

Großgrundbesitzer (m) — veleposestnik

großherzig — velikodušen

Großherzigkeit (w) — velikodušnost

96.000 RM več ko lani

V Gau Kärnten izvršena daritvena nedelja je imela lep začasni uspeh 299.205,13. S tem je napram lanskemu uspehu nastopilo povišanje za okrog 96.044 R.M. Po vrstnem redu so posamezni Kreise nabrali sledeče vsote:

	RM	v Rpf.
St. Veit	42.500,—	76,21
Spittal	35.710,48	64,79
Klagenfurt	68.300,—	61,36
Villach	47.000,—	59,71
Lienz	15.093,12	47,37
Hermagor	8.741,81	47,22
Wolfsberg	20.985,65	42,28
Völkermarkt	20.291,07	40,86
Radmannsdorf	14.000,—	28,42
Krainburg	15.100,—	19,96
Stein	11.500,—	18,91

299.205,13 47,02

Kvota na gospodinjstvo je znašala v Gau Rpf 193,31.

Nov otroški vrtec NSV v Wochi-Felstritz

Pred nekaj dnevi je bil v Wochi-Felstritzu Kreisa Radmannsdorf otvoreno novo otroško dnevno zavetišče NSV. 40 otrok poklicno zaposlenih mater in kmečkih žen čuvajo in najskrbneje oskrbujejo v tem otroškem zavetišču za dne.

K svečani otvoritvi je prišlo celokupno prebivalstvo kraja, predvsem starši in otroci. Uvod slavlja z zastavo so bili reki in pesmi šolskih otrok iz Felstritzu. Ortsgruppenleiter Pg. Weissenbacher je pozdravil dole goste in starše, na kar je govoril NSV-Kreisleiter Pg. Matschy, ki je v kratkih, a živih besedah predložil prebivalstvu dela nacional-socializma. Majhen dokaz tega je, da se kljub vojni vedno in vedno znova ustvarjajo otroška dnevna zavetišča, materinski in mladinski domovi za odpočitek, torej dela miru in notranjega reda. Z izročitvijo ključev otroški vrtnarici je bilo to slavlje končano. Nato so si ogledali hišo. Prostorno zelo lepo in otroškemu mišljenju primerno opremljeno zavetišče so vsi občudovali. Otroci se niso mogli ločiti od vabljivih igrar in matere kakor očetje so bili pomirjeni in hkrati veseli, ker so se mogli sami prepričati, da so njihovi malčki v otroškem vrtcu NSV v najboljših rokah.

Bitka pridelovanja na Gorenjskem

Pred kratkim so se na Gorenjskem vrnila dobro obiskana zborovanja glede bitke pridelovanja. Kreisbauernführerji in Stabsleiterji pri Kreisbauernschaften Radmannsdorf, Krainburg in Stein so govorili o nalogah bitke pridelovanja in oddajanja. Vsi poslušalci so se močno zanimali za ukrepe Velikonskega Reicha. V debati so dobili temeljite odgovore na vprašanja in nejasnosti. Na mnogih zborovanjih so nastopili govorniki, Landesbauernschaft Kärnten.

Darežljivi Dietlovi vojaki

Meseca januarja je pozval Generaloberst Dietl vojake svoje armade k zbiranju za zimsko pomoč, s katerim naj se zahvali fronta domovini za njeno oskrbo. Gorski lovci so se navdušeni odzvali vabilu poveljnika. Samo Friedensdivision iz Innsbrucka je zato sama darovala 439.689 Reichsmark. Meseca decembra je tekoča zbirka znesla 89.876 Reichsmark, pri čemur je pomembni, da so zbrali posamezni polki za otroke svojih padlih tovarišev do 40.000 Reichsmark kot božično darilo. Uspeh je lep dokaz za to, kako zelo priznava fronta požrtvovalno mišljenje domovine.

Naš knjižni kotichek

Schlesien-Verlag, Breslau nam predloži ozek zvezek pesmi, ki vsebujejo pesmi in male odlomke proze iz peresa Niekrawietza pod naslovom »Unter Schlesens Himmel« (»Pod šleskim nebom«). V oblikovno dovršenem jeziku poveljuje svojo domovino, vasi, gozdove in mesta. Knjiga sicer ne more nadomestiti osebnega pogleda na to deželo, nad katero se čisto motijo, a bo pri čitatelju gotovo zbudila globok odmev.

Fr. Horstmann.

Dr. F. J.-Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

152. STUNDE

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen

1. Er machte einen falschen Griff und kam mit der Hand in die Maschine.
2. In der ersten Klasse Volksschule schreiben die Kinder mit dem Griffel auf der Schiefertafel.
3. Schneiden Sie doch nicht eine so hässliche Grimasse!
4. Als ich das sagte, warf mir mein Gegenüber grimmige Blicke zu.
5. Was fehlt Ihnen? Ich habe eine leichte Grippe.
6. Es ist höchste Zeit, daß Sie Ihren Kopf waschen, er ist schon voll Grind.
7. Dieser Mensch ist ein Grobian; seine Grobheit ist sprichwörtlich.
8. Sie sollen in Ihren Briefen nicht so viel grobe Fehler machen!
9. Diesen Herrn schaue ich nicht mehr an, er hat mich gröblich beleidigt.
10. Zu Neujahr haben wir einen heißen Grog getrunken.
11. Grollen Sie mir noch immer wegen des dummen Witzes, den ich kürzlich gemacht habe.

12. Sie sollen bescheidener sein und nicht so groß sprechen!
13. Das Feuerwerk konnte an Großartigkeit nicht übertroffen werden.
14. Man erkannte schon an seinem Äußeren den Großgrundbesitzer.
15. In seiner Großherzigkeit verzieh er jeden Fehler.
16. Von dem Augenblick an, da die Kinder großjährig werden, können sie tun und lassen, was sie wollen.
17. Sie haben es gar nicht nötig so groß zu tun.
18. Dieser Professor ist eine Größe in seinem Fach.
19. Infolge schlechter Lagerung waren die Kartoffeln größtenteils verdorben.
20. Was sich dieser Mensch erlaubt, grenzt schon an Größenwahn.
21. Die Blaue Grotte von Capri ist sehr bekannt.
22. Wer andern eine Grube gräbt, fällt selbst hinein. (Sprichwort.)
23. Aus diesen Gruben wird Bleierz gefördert.
24. Gröbeln Sie nicht immer Ihrer Ver-

- gangenheit nach, sondern arbeiten Sie lieber etwas Positives.
25. Ein Familiengrab nennt man auch Gruft.
26. Der Gründonnerstag kommt vor dem Karfreitag.
27. Heute ist es so schön; ich glaube, wir fahren ein bißchen ins Grüne.
28. Die Kupferdächer der alten Kirche waren mit Grünspan überzogen.
29. Wir ließen ein Lot ins Meer; erst nach 30 Minuten erreichten wir den Grund.
30. Er legte durch fleißige Arbeit den Grund zu einem großen Vermögen.

- Griffel (m) — kamenček, pisalo
- Grimasse (w) — spaka
- grimmig — srdit, oster
- Grippe (w) — gripa, influenza
- Grind (m) — krasta, gorje
- grob — robot, grob, hud
- Grobian (m) — neotesanec, surovina
- Grobheit (w) — neotesanost
- gröblich — hudo, zelo
- Grog (m) — grog, rum z vodo in sladkorjem
- grollen — jeziti se
- Großartigkeit (w) — veličastnost, sijajnost
- Großgrundbesitzer (m) — veleposestnik
- großherzig — velikodušen
- Großherzigkeit (w) — velikodušnost

- großjährig — polnoleten
- Größe (w) — veličina
- größtenteils — večinoma
- Größenwahn (m) — samoveličje
- Grotte (w) — jama, votlina
- Grube (w) — greznica, jama, rudnik
- Gruft (w) — raka, grobnica
- Gründonnerstag (m) — veliki četrtek
- Grünspan (m) — zeleni volk
- Grund (m) — dno, vzrok, temelj
- Karfreitag (m) — veliki petek
- Lagerung (w) — skladišče, lega, polaganje
- Lot (s) — svinčnica
- Schiefertafel (w) — škrlina ploščica (za pisanje)

Redewendungen

- mit der Hand in die Maschine kommen — z roko v stroj priti
- Grimassen schneiden — spakovati se
- grobe Fehler machen — hude napake narediti
- jemanden gröblich beleidigen — koga hudo razžaliti
- groß sprechen — bahati se
- groß tun — bahati, širokousten biti
- eine Grube graben — jamo kopati
- einer Sache nachgröbeln — glavo si beliti radi česa
- ins Grüne fahren — v naravo se peljati
- den Grund zu etwas legen — temelj položiti za kaj

Netz- und Bezirkskarten der Deutschen Reichsbahn

Mit 1. März 1943 werden die in das Reich eingegliederten Gebiete Kärntens, Krains und der Untersteiermark in die Netz- und Bezirkskarten der Deutschen Reichsbahn einbezogen.

Die **Bezirkskarte Villach 621 (Kärnten)** wird um die Strecken Unzmarkt-Zellweg-Pölsdorf-Unterdröb-Blieburg-Rosenbach (Kärnten)-Feistritz-Weinert-See-Grenze, Ratschach-Matten-Grenze-Aßling (Sawo)-St. Veit-Weichsel-dorf-Stein (Oberkrain) und Krainburg-Neumarkt erweitert.

Die neu aufgelegte **Bezirkskarte Villach 622 (Drau-Sawo)** umfaßt die eingegliederten Gebiete Kärntens, Krains und der Untersteiermark und reicht im Norden bis zur Linie Tarvis-Villach-Klagenfurt-Marburg (Drau)-Graz-Mogoradof.

Die **Bezirkskarte Wien 634 (Steiermark)** wird um die Strecken Lavamünd-Unterdröb-Stein (Drau)-Pragerhof-Pol-strau-Friedau-Luttenberg-Radersburg und Spielfeld-Strab-Marburg (Drau) erweitert.

Die **Netzkarte 19** (bisher Ostmark) erhält die neue Bezeichnung „Alpen-Donau“ und wird um die Strecke Theinwald-Eis-grub erweitert. Im Süden fallen die Strecken von den letzten ein-bezogenen Bahnhöfen bis zu den ehemaligen Grenzpunkten weg.

Neu eingeführt wird eine **Netzkarte 19 A (Südosten)**, die außer den rückgegliederten Gebieten Kärntens, Krains und der Untersteiermark noch das Gebiet der heutigen Netzkarte 19 bis zu der Linie Passau-Simbach-Steindorf-Salzburg-Schwarzach-St. Veit-Spittal-Millstätter See-Innichen umfaßt.

Schließlich werden in die **Netzkarte für die ganze Reichsbahn** (alle Netze) die in das Reich eingegliederten Gebiete Kärntens, Krains, der Untersteiermark und des Bezirks Bialystok einbezogen.

Die bis zum 28. Februar 1943 gelösten Netz- und Bezirks-karten gelten bis zum Ablauf der Geltungsdauer unverändert für den in den Karten bezeichneten Streckenumfang weiter. Die bis zum gleichen Zeitpunkt gelösten Netzkarten für die ganze Reichsbahn gelten vom 1. März 1943 an für sämtliche in den Netzkarten einbezogenen Gebiete und für den Bereich der neuen Bezirks-karte 365 (Bialystok).

(20.950)

Reichsbahndirektion Villach.

Bekanntmachung

Auf Grund der Verordnung des Generalbevollmächtigten für den Arbeitseinsatz über die Meldung von Männern und Frauen für Aufgaben der Reichsverteidigung vom 27. Jänner 1943 (RGBl. I. S. 67) haben sich alle Männer vom vollendeten 16. bis zum vollendeten 65. Lebensjahr und alle Frauen vom vollendeten 17. bis zum vollendeten 45. Lebensjahr bis spätestens 24. Februar 1943 zu melden, wenn sie:

- a) am 1. Jänner 1943 weder in abhängiger Beschäftigung standen, noch einer selbständigen Berufstätigkeit nachgingen, außerdem auch Ruhestandsbesitzer;
- b) am 1. Jänner 1943 zwar in einem abhängigen Arbeitsverhältnis standen, deren Arbeitszeit jedoch weniger als 48 Stunden in der Woche betrug;
- c) selbständige Berufstätige, die am 1. Jänner 1943 keine oder nicht mehr als 5 Gefolgschaftsmitglieder beschäftigten, vorläufig ausgenommen hiervon die Selbständigen im Handel, Handwerk und Gastgewerbe.

2. Von der Meldepflicht sind folgende Personen ausgenommen:

- a) Ausländer (Schutzangehörige, Protektorsangehörige und Staatenlose haben sich dagegen zu melden);
- b) Männer und Frauen, die in einem öffentlich-rechtlichen Dienstverhältnis stehen, sowie die zur Wehrmacht, zur Waffen-SS, zur Polizei und zum Reichsarbeitsdienst (männl. und weibl.) Einberufenen;
- c) Männer und Frauen, die mindestens seit dem 1. Jänner 1943 in einem Beschäftigungsverhältnis stehen, dessen Arbeitszeit 48 Stunden oder mehr in der Woche beträgt;
- d) selbständige Berufstätige, die am 1. Jänner 1943 mehr als fünf Personen beschäftigt haben;
- e) Männer und Frauen, die in der Landwirtschaft voll tätig sind;
- f) Männer und Frauen, die hauptberuflich selbständig im Gesundheitswesen tätig sind;
- g) Geistliche;
- h) Schüler und Schülerinnen, die eine öffentliche oder anerkannte private, allgemeinbildende Schule (Mittel- oder Höhere Schule) besuchen;
- i) Anstaltskinder, die erwerbsunfähig sind;
- k) werdende Mütter sowie Frauen mit einem noch nicht schulpflichtigen Kind oder mindestens zwei Kindern unter 14 Jahren, die im gemeinsamen Haushalt leben;
- l) Personen in Landgemeinden, die sich bereits auf Grund der Verordnung über den Einsatz zuzätzlicher Arbeitskräfte für die Ernährungssicherung des deutschen Volkes vom 7. März 1942 zur Arbeit in der Landwirtschaft bereit erklärt haben und auch entsprechend erfasst wurden.

3. Die Meldung erfolgt durch Ausfüllung eines Vordrucks. Dieser Vordruck ist bei den Arbeitsämtern, deren Nebenstellen oder den Ortsgruppen der NSDAP, zu beheben und nach Ausfüllung bis spätestens 24. Februar 1943 der für den Wohnsitz zuständigen Arbeitsamtsdienststelle zu übersenden. Eine persönliche Vorsprache bei der zuständigen Arbeitsamtsdienststelle hat erst über Aufforderung zu erfolgen.

Der Präsident des Landesarbeitsamtes für Steiermark und Kärnten.

Bekanntmachung

Betrifft: Ausgabe von Zuckerwaren.

Die Zuckerwaren, wofür in der 45. Zuteilungsperiode die Vorbestellung abzugeben war, werden in den besetzten Gebieten Kärntens und Krains jetzt ausgegeben. Auf dem Abschnitt N 32 der rosa Nährmittelkarte für Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren der 46. Zuteilungsperiode werden 250 g Zuckerwaren ausgegeben. Die Inhaber dieser Karten haben die Zuckerwaren dort zu beziehen, wo sie die Bestellung abgegeben haben. Zu diesem Zweck müssen sie den vom betreffenden Verteiler anlässlich der Vorbestellung abgestempelten Stammschnitt der rosa Nährmittelkarte für Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren der 45. Zuteilungsperiode vorweisen. Die Zuckerwarenvorteiler müssen bei der Ausgabe der Zuckerwaren den Abschnitt N 32 der rosa Nährmittelkarte der 46. Zuteilungsperiode für Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren abtrennen und aufbewahren.

Soweit einzelne Verteiler infolge Transportschwierigkeiten die Zuckerwaren erst etwas später erhalten und mit der Ausgabe derselben bis zum Ende der 46. Zuteilungsperiode nicht fertig sind, behält zum Zweck des späteren Bezuges der Abschnitt N 32 der rosa Nährmittelkarte der 46. Zuteilungsperiode für Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren auch in der 47. Zuteilungsperiode seine Gültigkeit.

Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärntens und Krains
Beauftragter für Ernährung und Landwirtschaft.

OPOZORILO BOLNIŠNICE GALENFELS

Vaied raznih okolnosti je upraviteljstvo bolnišnice Gallenfels primorano izdati naslednje opozorilo: Vsak donos živil in alkoholnih pijač bolnikom Gaukrankenhaus-a Gallenfels je prepovedan. Če se pri obiskovalcih ali pa pri bolnikih izsledi prinesena jedila ali alkoholne pijače, se bodo ista zaplenila v korist splošnega dobrega.

Upraviteljstvo.

BEKANNTGABE!

Die Diensträume der DAF-Ortsverwaltung Krainburg-Stadt befinden sich ab 15. Februar 1943 in Krainburg, Albrecht-Dürer-Gasse 5.

Die Sprechstunden finden statt: Montags, Mittwochs und Freitags abends von 18.30 bis 20 Uhr.

Die Deutsche Arbeitsfront — Ortsverwaltung Krainburg-Stadt

NAZNANILO

Uradni prostori DAF, Ortsverwaltung Krainburg-Stadt se nahajajo od 15. februarja 1943 dalje v Krainburg, Albrecht-Dürer-Gasse 5.

Govorilne ure so v ponedeljkih, sredi in petkih od 18.30 do 20. ure.

Rohwildfelle

Füchse, Marder, Iltisse, Eichhörnchen und dergleichen kauft zu höchstzulässigen Preisen

Kürschner und Pelzwarenhandlung

I. Rauchenwald

Klagenfurt, St. Veiter Straße 1

MALIOGLASI

Služba dobi

Vajenca za kam-nosko obrt sprejme takoj: Lewetz Franz, Steinmetz, Mannsburg, O-skrba v hiši. 5575-1

Dekla, ki je va-jena krav in prašičev, se sprejme na graščinso posestvo pri Krainburgu, takoj ali pozne-je. Dopise na K. B. Krainburg pod „Samostojna dekla“. 5527-1

Hišno pomočni-co, ki ima vese-lje do otrok in zna nekaj nem-ško govoriti, sprejme takoj rodbina v Wienu. Predstaviti pri Mirnigg, Klagen-furt, St. Veiter Straße 5. 600-1

Fant prost šole, ali mož nad 40 let star, dobi do-bro mesto v Krainburgu. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „K mirnemu ko-nju“. 5576-1

Sprejemem slugo, mlajšega, za raz-na dela v trgo-vini in steklar-ski delavnici. Nastop takoj. Mladeniču je da-na možnost, da se pod gotovimi pogoji izuči obr-t. Javiti osebo Rudolf Hlebsch, Krainburg, Adolf-Hitler-Platz 12.

Za naša v iz-gradnji nahajajo-ča se stanovanj-ska poslopja v Krainburg, Rad-mannsdorfu in Steinu iščemo po-enega vzornika za izpraznjevanje smetiščnih posod in odvoz smeti proti naplailu. Vprašanja, odn. ponudbe je na-sloviti na „Neue Heimat“, Krain-burg, Postfach 48. 5559-1

Tekač ali dekle se nujno išče. Predstaviti se pri tvrdki Johann Lerchbaumer, Klagenfurt, Waldmanns-dorfer Straße 11. 1116-1

Prodaj

Prodaj motorno kolo 850 ccm v dobrem stanju, ali ga zamenjam za kolo. Naslov pri K. B. Krain-burg. 5588-6

Prodaj lahke, malo rabljen obračalni plug za cenilno vred-nost. Martschun, Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Kote Klagenfurt“. 1118-6

Prodaj foto-kamero 6x9, optika Caissessor in eden umetno izdelan lestenec za kmečko sobo. Dopise P. Radomel 5, Stein. 5588-6

4 komade lese-nih šaluzij 150x90, ter me-riilo za špirit prodaj za ce-nilno vrednost. Udir, Am Hang 149, P. Krain-burg. 5580-6

Prodaj triton-sko harmoniko po cenilni vred-nosti. Anton Omersa, Ha-bichtgasse 16, Krainburg. 5581-6

Kupim

Listnatega obli-kavega lesa, ka-kor orehovega, javorjevega, čreš-njevega, jelšev-ga, bukovega itd. franko naklad-ni vagon ali franko dobro vozne avtomo-bilske ceste, ku-pi vsako količi-no, Hans Tra-ninger, Holz-großhandel, Klagenfurt, Völker-markter Straße, Bahnübersetzung

Nov ali dobro ohranjen klavir ali pianino kupim. Ponudbe na K. B. Krain-burg pod „Dob-ro plačilo“. 5589-7

Išče se za nakup: nekaj vagonov smrekovega, jelšev-ga, bukovega, borove-ga lesa, 19, 24 in 28 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žage ali trgovine vseh kakovostnih razredih. Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Traninger, Holz-großhandel, Klagenfurt, Völker-markter Straße, Bahnübersetzung. 1083-7

Velika železna vrata za vrt, kupim. Franz Jenko Zwischen-wässern. 5591-7

Sivalni stroj, kupim. Dopise na K. B. Krain-burg pod „Nov ali star“. 5593-7

Listnatega reza nega lesa ka-kor orehovega, javorjevega, čreš-njevega, jelšev-ga, bukovega itd. franko naklad-ni vagon ali franko dobro vozne avtomo-bilske ceste, ku-pi vsako količi-no, Hans Tra-ninger, Holz-großhandel, Klagenfurt, Völker-markter Straße, Bahnübersetzung

Kupim dobro ohranjen pre-kovoz (Federwagen) eventualno tudi menjam v blagu. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Kote Klagenfurt“. 1118-6

Kupim 10 Schni-derschitschevich panjev, boljše izdelave, novih ali pa dobro ohranjenih, ne nase-ljenih, ter točilo za med. Ponudbe poslati na oglasni oddelek K. Bote Krainburg pod „Bienenzüchter“. 5564-7

Menjam

Zamenjam dobro ohranjen sportni voziček za ženski plašč, eventualno za blago (črno ne). Poizve se pri brivcu Panter St. Veit-Sawe. 1117-15

Ženitve

24-letni mladenič - elektrotehnik - mirnega značaja in čiste preteklosti, želi spoznati sebi primerno gospodično v starosti od 18 do 23 let. Prednost imajo Gorenjke. Dopise s sliko na K. B. Krain-burg pod „Več-na ljubezen“. 5568-21

Ljubljancan, 28 let star, vdovec s prijetno punč-ko, sam lepo po-stave z dobro službo, želi spoznati radi ženi-tivne kmetstvo dekle po možno-sti dobro gospo-dinjo. Denar je postranska stvar. Prednost imajo RM in legitimacija. Postenega najditelja pro-sim, da mi naj-dene stvari z denarjem vred vrne, kot na-grado pa naj si obdrži polovico gotovine. Oddati pri K. Bote Krainburg. 5590-22

V soboto, dne 20. febr. popoldne sem zgubil na cestni od-rafike Mrak do trafike MPK-e mostu v Krain-burgu zgubila črno usnjeno roč-no torbico z de-narnico in goto-vino nad 800 RM in legitima-cijo. Postenega najditelja pro-sim, da mi naj-dene stvari z denarjem vred vrne, kot na-grado pa naj si obdrži polovico gotovine. Oddati pri K. Bote Krainburg. 5590-22

V četrtek zvečer, dne 12. febr sem v vlaku, ki vozi Stein-Tersain „St. Veit zgubil denarnico z go-tovino 108 RM. Postenega najdi-telja prosim, da gotovino vrne proti nagradi, ker sem zgubil vse premoženje, na naslov A. Perne, Stein, Graben 6. 5586-22

Kdor je zgubil mladega psa sive barve dne 18. febr v Krain-burgu, ga dobi na Kankerweg 5. Zglasiti čimprej! 5579-22

Dobro situiran, 35 let star fant želi resnega znanja s kmetiskim dekletom starih 22 do 28 let, ki ima resen namen poročiti se. Slika zaželjena. Cen-jene dopise s sliko na K. B. Krainburg pod „Veselo snidenje“. 5592-21

Izgubljeno

Zlato verižico z obeskom za uro sem zgubil v ne-deljo dne 21. II. popoldne od Orechka proti Laboram in po Orechka proti novi cesti od Smartinskem domu v Wartu. Najditelja pro-sim, da mi veri-žico proti nagra-di vrne na K. B. Krainburg, ker mi je ista drag spomin. 105-23

V nedeljo, dne 21. februarja ob 21. uri sem zgubil sportne rja-ve hlače od Gal-lenfeler Straße proti rezervo-arju na See-land Straße dalje do Gorenj. Naj-ditelja prosim, da najdene hlače vrne proti dobri nagradi na K. Bote Krainburg. 102-22

V nedeljo, dne 21. febr. popoldne sem zgubil na Jelenovem klancu v Krain-burgu usnjeno rokavico. Naj-ditelja prosim, da isto vrne proti nagradi 20 RM in trgovini pri Wutscharju za Johann Kollman. 108-22

V soboto, dne 20. febr. popoldne sem zgubil na cestni od-rafike MPK-e mostu v Krain-burgu zgubila črno usnjeno roč-no torbico z de-narnico in goto-vino nad 800 RM in legitima-cijo. Postenega najditelja pro-sim, da mi naj-dene stvari z denarjem vred vrne, kot na-grado pa naj si obdrži polovico gotovine. Oddati pri K. Bote Krainburg. 5590-22

V četrtek zvečer, dne 12. febr sem v vlaku, ki vozi Stein-Tersain „St. Veit zgubil denarnico z go-tovino 108 RM. Postenega najdi-telja prosim, da gotovino vrne proti nagradi, ker sem zgubil vse premoženje, na naslov A. Perne, Stein, Graben 6. 5586-22

Kdor je zgubil mladega psa sive barve dne 18. febr v Krain-burgu, ga dobi na Kankerweg 5. Zglasiti čimprej! 5579-22

Dobro situiran, 35 let star fant želi resnega znanja s kmetiskim dekletom starih 22 do 28 let, ki ima resen namen poročiti se. Slika zaželjena. Cen-jene dopise s sliko na K. B. Krainburg pod „Veselo snidenje“. 5592-21

Dokaz arijskega pokolenja pri-skrbi Familien-forschung, Graz, Grieskai 60. 8588-23

Razno

Die bequeme, schnelle und billige

unbare Zahlungsweise!

Auskunft bei allen Postämtern

DEUTSCHE REICHSPOST

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Gegen Einkaufscheine:

Sperreplatten: Buche, Fichte, Panelplatten - Eichständer Sperrtüren.

Ohne Einkaufscheine:

Furniere 0,8 bis 3 mm inländische und ausländische Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER

Klagenfurt, Völkermarkter Straße - Ruf 1595

Wasserkissen

(Wasserbett) eingelangt.

Gummihaus Wiedner, Klagenfurt, Bahnhofstr., Ecke Lidmanskysgasse.

Vrane in golobi, galebi in fazani in kokosi ne žro več semen, katera so raz-kužena z

praškom. Brez škode za klice. Suha raba kot pri Ceresan-suhem razkužilo.

Dobi se pri

„HERMES“

Ing. I. Jansa, Krainburg poleg hotela „Stara Pošta“.

Ganz Elektrowerkstätten

Ing. F. Dullnig, Klagenfurt

Pischeldorfer Straße Nr. 4 - Telefon Nr. 1822

Bau: Elektrische Kraftanlagen Freileitungen usw.

Reparaturen: Elektrische Maschinen, Motoren jeder Art und Größe

Josef Schulzer

Großhandel mit Getreide, Mehl, Futtermitteln und sonstigen landwirtschaftlichen Erzeugnissen, Saaten, Hülsenfrüchte

KLAGENFURT

Büro und Lagerhaus: Villacher Ring 17
Fernsprecher Nr. 17-49, nach Büroschluss 11-97

„Runo“

Sedemwerke, Gen. mit beschränkter Haftung, Neumarkt

Schal-, Ziegen- und Kalbsleder, schwarz und farbig für Schuhe, Bekleidung und Taschner